

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1,- frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)

Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 42.

Krainburg, den 29. Mai 1943.

3. Jahrgang.

Silni prodorni poskusi krvavo odbili

40 sovjetskih oklopnjakov uničenih, 63 letal sestreljenih

Oberkommando der Wehrmacht je dne 27. maja objavilo:

Proti vzhodni fronti kubanskega mostiča so Sovjeti včeraj z več divizijami začeli silno napadati. Naše čete, ki so jih podpirali oddelki zračnega orožja bojnih letal in letal za boj iz bližine, so vrgli sovražnika z nasprotnim napadom nazaj in dosegle, da so se izjavili vedno ponavljajoči se nasprotnikovi poizkusi, da bi prodri. Boljševiki so utrpeli visoke krvave zgube in zgubili več kot 40 oklopnjakov.

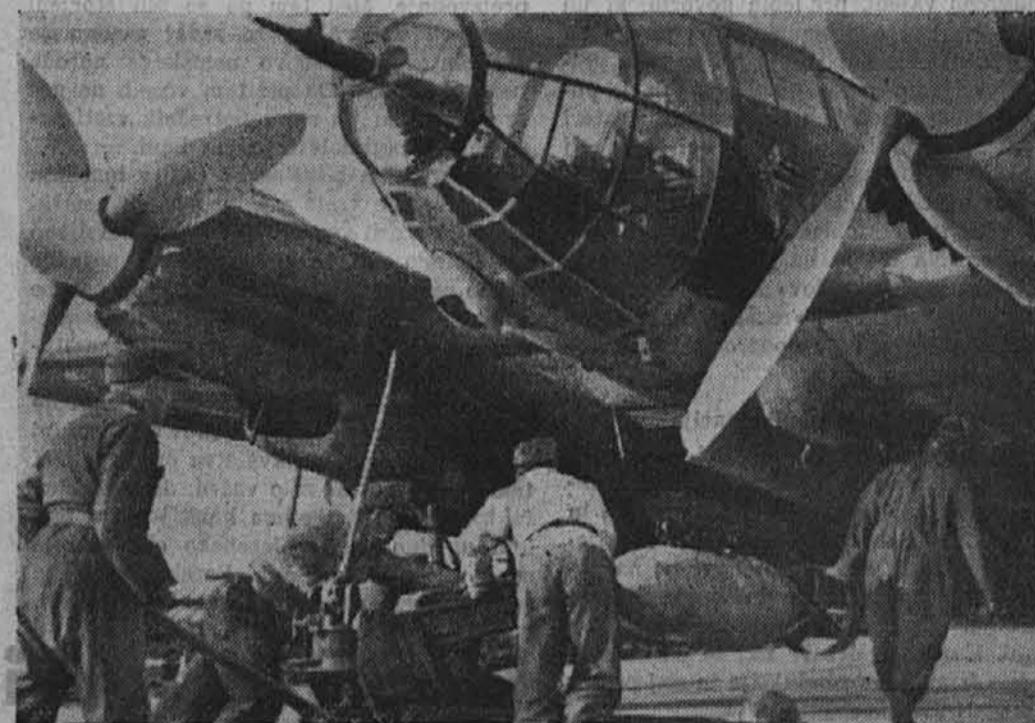
V Finskem morskom zalivu je zadela ne-

ka sovjetska podmornica na nemško minsko zaporo in se potopila.

V vodovih Fischerjevega polotoka so brza nemška bojna letala potopila neko sovražno tovorno ladjo z 1500 brt in začala neko obrežno vozilo. Na vzhodni fronti smo včeraj pri le petih lastnih zgubah sestrelili 63 sovjetskih letal.

Na Sredozemlju je zračno orožje 25. in 26. maja uničilo 29 angleških in severnoameriških letal, med njimi trinajst štirimotornih bombnikov.

Pred severnoafriško obalo je bil v noči od 25. do 26. maja nek sovražni rušilec po bombah težko zadržal.

Pri bojnem oddelku letalcev: »Legion Condor«

Nalagajo bombe za Leningrad. (PK.- Aufnahme: Kriegsberichter Zwirner, PBZ., M.)

Zoper 24 britanskih bombnikov sestreljenih

Uspešno delovanje udarnih čet na Vzhodu - Napad nemških letal na Brighton

Oberkommando der Wehrmacht je dne 26. maja objavilo:

Od vzhodne fronte poročajo o uspešnem delovanju lastnih udarnih čet. Posamezni krajevni napadi Sovjetov so spodleteli.

Zračno orožje je nadaljevalo boj proti sovjetskim prometnim zvezam in bombardiralo vrh tega letalska oporišča in industrijske cilje.

V noči na 26. maj so britanska letala napadla zahodnonemško ozemlje. Nastale so zgube med prebivalstvom in škode na poslopih. 24 izmed napadačih bombnikov je bilo zbitih na tla.

V Sredozemlju in na obali Atlantskega morja je zračno orožje včeraj uničilo 15

sovražnih letal. Pristanišče Bizerta je bilo bombardirano.

Brza nemška bojna letala so včeraj napadla z bombami težkega kalibra industrijske naprave in oskrbovalne obrate v luki Brighton. Dva letala se nista vrnila.

27. britanskih bombnikov uničenih

Berlin, 28. maja. Angleške zgube pri njihovem nočnem bombnem napadu na zapadno nemško ozemlje so se po nadalje došlih poročilih povečale od 24 bombnih letal, katerih zguba je že javilo poročilo oborožene sile z dne 26. maja, na 27 britanskih bombnikov, ki so postali žrtev nemške obrambe.

Iz Revala poročajo, da so mogli izslediti usodo 5000 Estoncev izmed 60.000 odpeljanih Estorcev. Iz poročil onih Estorcev, ki se jim je posrečil beg iz Sovjetske Unije, se podaja statistika groze, kakor si hujše ne moremo misliti. Od 5000 Estorcev, katere se je moglo zasledovati, živi danes kvečjemu še polovica, ostali so ali umrli od lakote, ali zmrznili, ali bili zaklani. V velikih koncentracijskih taboriščih v Čerbaku, Kamtišu in Sverdlovsku je vrh tega, kakor so izpovedali vrnivši se Estonci, poginilo že v največji bedi in brez glasu najmanj 7500 Estorcev.

Po zaključnih ugotovitvah je britansko zračno orožje pri napadu na zapadnonemško ozemlje v noči na 24. maj izgubilo 44 bombnikov.

Romunski odredi lovcev na vzhodni fronti so se v zadnjem času posebno odlikovali.

V kratkem razdobju so v zračnem boju sestrelili 31 sovjetskih letal in uničili pet drugih na tleh.

Uspešni zračni boji na vseh frontah

Delovanje udarnih čet na Vzhodu - Težki zračni napadi na železniška razkladišča

Oberkommando der Wehrmacht je dne 25. maja objavilo:

Od vzhodne fronte javijo iz nekaterih odsekov o uspešnem delovanju lastnih udarnih čet.

Zračno orožje je izvršilo težke napade na močno zasedene sovražnikove kolodvore za razkladanje in bombardiralo ob srednjem Volgi neko večjo tvornico letalske oboroževalne industrije. Ko je skupina sovražnih bojnih letal poskušala napad na neko letališče ob nemški fronti, smo izmed 11 napadačih sovjetskih letal sestrelili 10, še preden so dospeli na svoj cilj.

Pri brezuspešnem napadu močne skupine britanskih bojnih letal na nek nemški konvoj pred nizozemsko obalo so zaščitna vozi-

la zbrala sedem večmotornih britanskih letal in štiri druge težko poškodovale.

Težka nemška bojna letala so v pretekli noči bombardirala pristanišča Bône in Djidjelli. Neka trgovska ladja je bila tako težko pogodena, da se jo lahko smatra za uničeno. Protiletalsko topništvo zračnega orožja je v Sredozemlju sestrelilo 9 sovražnih letal.

Po zaključnih ugotovitvah je britansko zračno orožje pri napadu na zapadnonemško ozemlje v noči na 24. maj izgubilo 44 bombnikov.

Romunski odredi lovcev na vzhodni fronti so se v zadnjem času posebno odlikovali.

V kratkem razdobju so v zračnem boju sestrelili 31 sovjetskih letal in uničili pet drugih na tleh.

Iz Revala poročajo, da so mogli izslediti usodo 5000 Estorcev izmed 60.000 odpeljanih Estorcev. Iz poročil onih Estorcev, ki se jim je posrečil beg iz Sovjetske Unije, se podaja statistika groze, kakor si hujše ne moremo misliti. Od 5000 Estorcev, katere se je moglo zasledovati, živi danes kvečjemu še polovica, ostali so ali umrli od lakote, ali zmrznili, ali bili zaklani. V velikih koncentracijskih taboriščih v Čerbaku, Kamtišu in Sverdlovsku je vrh tega, kakor so izpovedali vrnivši se Estonci, poginilo že v največji bedi in brez glasu najmanj 7500 Estorcev.

Po zaključnih ugotovitvah je britansko zračno orožje pri napadu na zapadnonemško ozemlje v noči na 24. maj izgubilo 44 bombnikov.

Romunski odredi lovcev na vzhodni fronti so se v zadnjem času posebno odlikovali.

V kratkem razdobju so v zračnem boju sestrelili 31 sovjetskih letal in uničili pet drugih na tleh.

Iz Revala poročajo, da so mogli izslediti usodo 5000 Estorcev izmed 60.000 odpeljanih Estorcev. Iz poročil onih Estorcev, ki se jim je posrečil beg iz Sovjetske Unije, se podaja statistika groze, kakor si hujše ne moremo misliti. Od 5000 Estorcev, katere se je moglo zasledovati, živi danes kvečjemu še polovica, ostali so ali umrli od lakote, ali zmrznili, ali bili zaklani. V velikih koncentracijskih taboriščih v Čerbaku, Kamtišu in Sverdlovsku je vrh tega, kakor so izpovedali vrnivši se Estonci, poginilo že v največji bedi in brez glasu najmanj 7500 Estorcev.

Po zaključnih ugotovitvah je britansko zračno orožje pri napadu na zapadnonemško ozemlje v noči na 24. maj izgubilo 44 bombnikov.

Romunski odredi lovcev na vzhodni fronti so se v zadnjem času posebno odlikovali.

V kratkem razdobju so v zračnem boju sestrelili 31 sovjetskih letal in uničili pet drugih na tleh.

Iz Revala poročajo, da so mogli izslediti usodo 5000 Estorcev izmed 60.000 odpeljanih Estorcev. Iz poročil onih Estorcev, ki se jim je posrečil beg iz Sovjetske Unije, se podaja statistika groze, kakor si hujše ne moremo misliti. Od 5000 Estorcev, katere se je moglo zasledovati, živi danes kvečjemu še polovica, ostali so ali umrli od lakote, ali zmrznili, ali bili zaklani. V velikih koncentracijskih taboriščih v Čerbaku, Kamtišu in Sverdlovsku je vrh tega, kakor so izpovedali vrnivši se Estonci, poginilo že v največji bedi in brez glasu najmanj 7500 Estorcev.

Po zaključnih ugotovitvah je britansko zračno orožje pri napadu na zapadnonemško ozemlje v noči na 24. maj izgubilo 44 bombnikov.

Romunski odredi lovcev na vzhodni fronti so se v zadnjem času posebno odlikovali.

V kratkem razdobju so v zračnem boju sestrelili 31 sovjetskih letal in uničili pet drugih na tleh.

Iz Revala poročajo, da so mogli izslediti usodo 5000 Estorcev izmed 60.000 odpeljanih Estorcev. Iz poročil onih Estorcev, ki se jim je posrečil beg iz Sovjetske Unije, se podaja statistika groze, kakor si hujše ne moremo misliti. Od 5000 Estorcev, katere se je moglo zasledovati, živi danes kvečjemu še polovica, ostali so ali umrli od lakote, ali zmrznili, ali bili zaklani. V velikih koncentracijskih taboriščih v Čerbaku, Kamtišu in Sverdlovsku je vrh tega, kakor so izpovedali vrnivši se Estonci, poginilo že v največji bedi in brez glasu najmanj 7500 Estorcev.

Po zaključnih ugotovitvah je britansko zračno orožje pri napadu na zapadnonemško ozemlje v noči na 24. maj izgubilo 44 bombnikov.

Romunski odredi lovcev na vzhodni fronti so se v zadnjem času posebno odlikovali.

V kratkem razdobju so v zračnem boju sestrelili 31 sovjetskih letal in uničili pet drugih na tleh.

Iz Revala poročajo, da so mogli izslediti usodo 5000 Estorcev izmed 60.000 odpeljanih Estorcev. Iz poročil onih Estorcev, ki se jim je posrečil beg iz Sovjetske Unije, se podaja statistika groze, kakor si hujše ne moremo misliti. Od 5000 Estorcev, katere se je moglo zasledovati, živi danes kvečjemu še polovica, ostali so ali umrli od lakote, ali zmrznili, ali bili zaklani. V velikih koncentracijskih taboriščih v Čerbaku, Kamtišu in Sverdlovsku je vrh tega, kakor so izpovedali vrnivši se Estonci, poginilo že v največji bedi in brez glasu najmanj 7500 Estorcev.

Po zaključnih ugotovitvah je britansko zračno orožje pri napadu na zapadnonemško ozemlje v noči na 24. maj izgubilo 44 bombnikov.

Romunski odredi lovcev na vzhodni fronti so se v zadnjem času posebno odlikovali.

V kratkem razdobju so v zračnem boju sestrelili 31 sovjetskih letal in uničili pet drugih na tleh.

Iz Revala poročajo, da so mogli izslediti usodo 5000 Estorcev izmed 60.000 odpeljanih Estorcev. Iz poročil onih Estorcev, ki se jim je posrečil beg iz Sovjetske Unije, se podaja statistika groze, kakor si hujše ne moremo misliti. Od 5000 Estorcev, katere se je moglo zasledovati, živi danes kvečjemu še polovica, ostali so ali umrli od lakote, ali zmrznili, ali bili zaklani. V velikih koncentracijskih taboriščih v Čerbaku, Kamtišu in Sverdlovsku je vrh tega, kakor so izpovedali vrnivši se Estonci, poginilo že v največji bedi in brez glasu najmanj 7500 Estorcev.

Po zaključnih ugotovitvah je britansko zračno orožje pri napadu na zapadnonemško ozemlje v noči na 24. maj izgubilo 44 bombnikov.

Romunski odredi lovcev na vzhodni fronti so se v zadnjem času posebno odlikovali.

V kratkem razdobju so v zračnem boju sestrelili 31 sovjetskih letal in uničili pet drugih na tleh.

Iz Revala poročajo, da so mogli izslediti usodo 5000 Estorcev izmed 60.000 odpeljanih Estorcev. Iz poročil onih Estorcev, ki se jim je posrečil beg iz Sovjetske Unije, se podaja statistika groze, kakor si hujše ne moremo misliti. Od 5000 Estorcev, katere se je moglo zasledovati, živi danes kvečjemu še polovica, ostali so ali umrli od lakote, ali zmrznili, ali bili zaklani. V velikih koncentracijskih taboriščih v Čerbaku, Kamtišu in Sverdlovsku je vrh tega, kakor so izpovedali vrnivši se Estonci, poginilo že v največji bedi in brez glasu najmanj 7500 Estorcev.

Po zaključnih ugotovitvah je britansko zračno orožje pri napadu na zapadnonemško ozemlje v noči na 24. maj izgubilo 44 bombnikov.

Romunski odredi lovcev na vzhodni fronti so se v zadnjem času posebno odlikovali.

V kratkem razdobju so v zračnem boju sestrelili 31 sovjetskih letal in uničili pet drugih na tleh.

Iz Revala poročajo, da so mogli izslediti usodo 5000 Estorcev izmed 60.000 odpeljanih Estorcev. Iz poročil onih Estorcev, ki se jim je posrečil beg iz Sovjetske Unije, se podaja statistika groze, kakor si hujše ne moremo misliti. Od 5000 Estorcev, katere se je moglo zasledovati, živi danes kvečjemu še polovica, ostali so ali umrli od lakote, ali zmrznili, ali bili zaklani. V velikih koncentracijskih taboriščih v Čerbaku, Kamtišu in Sverdlovsku je vrh tega, kakor so izpovedali vrnivši se Estonci, poginilo že v največji bedi in brez glasu najmanj 7500 Estorcev.

Po zaključnih ugotovitvah je britansko zračno orožje pri napadu na zapadnonemško ozemlje v noči na 24. maj izgubilo 44 bombnikov.

Romunski odredi lovcev na vzhodni fronti so se v zadnjem času posebno odlikovali.

V kratkem razdobju so v zračnem boju sestrelili 31 sovjetskih letal in uničili pet drugih na tleh.

Iz Revala poročajo, da so mogli izslediti usodo 5000 Estorcev izmed 60.000 odpeljanih Estorcev. Iz poročil onih Estorcev, ki se jim je posrečil beg iz Sovjetske Unije, se podaja statistika groze, kakor si hujše ne moremo misliti. Od 500

Za Evropo diktat lakote

Medzavezniška „prehranjevalna konferenca“ si privoči bombastične govore — Evropa in Nemčija se lahko sami sebe preskrbujeta

V planinskem zdravilišču Hot Springsu v Virginiji se je zbrala po sovražnih državah že pred več časa napovedana medzavezniška prehranjevalna konferenca. Ta konferenca glede živil, ki se je sestala po Rooseveltovi iniciativi, bi naj po njegovih željah storila velepomembne sklepe, na katere je pa zaenkrat pač še treba počakati. Zaenkrat bo ostalo še, kakor smo tega že od konferenc vajeni, pri lepih govorih, ki jih imajo številni odpolanci, ki se potem od svojega napora odpođijo pri igranju golfa ali v igrальнem kazinu. Roosevelt je poslal konferenci očabno spomenico, v kateri pravi, da so problemi, s katerimi bi se naj bayila ta konferenca, najbolj fundamentalni, ker se tičejo človeka sploh, češ da je brez živil in brez oblike življenja samo nemogoče. »Na tej in na bodočih konferencah »zdrženih narodov« hočemo«, tako je nadaljeval Roosevelt, »razširiti naše sodelovanje na nova, važna področja izven vojnih problemov.«

Gospodarske halucinacije

Svet hočojo razdeliti v štiri pase pod gospodarskim in vojaškim diktatom Zedinjenih držav, Anglije, Sovjetske Unije in Kitajske, in te države bi naj bile v dodeljenih jim pasovih absolutno suverene na političnem, gospodarskem in industrijskem področju. Evropa naj seveda ostane ob strani. Evropske države naj se po načrtih izločijo iz agrarne produkcije in naj postanejo zgolj uvozne države.

Tega si vsekakor želijo vodeči politični krogi Zedinjenih držav. Newyorški dopisnik madrilskega časopisa »Ya«, ki se peča z Hot Springsom in cilji, ki jih zasledujejo na konferenci, poroča, da hočojo gori navedene štiri države racionirati celotne svetovne zaloge in jih razdeliti po nemškem sistemu nakaznic. Temelječ na številkah indeksa za leto 1939. hočojo v svetu zavarovanja preskrbe svetovnega prebivalstva povišati proizvodnjo žita za 50 od sto, mesa za 90 od sto, mlečnih izdelkov za 30 od sto. Teoretično bi bilo to zelo lepo in dobro. Pri znani needinosti držav pa smo lahko radovedni, kaj se bo pri tem praktičnega izčimilo.

Argentinija se čudi

Vedno je slab omen, če se že pred pričetkom ali takoj ob začetku kake konference načenjajo najrazličnejše debate, ko bi konference pravzaprav morale biti edine, ali če merodajne agrarne države, kakor n. pr. Argentinija, sploh niso zastopane. Tako se iz Zedinjenih držav v Buenos Aires vravniva se urednik Agusti, argentiinskega časopisa »Noticias Graficas« čudi in obžaluje, da Argentinija ni zastopana v Hot Springsu. V komentarju poudarja, da je država in živilsko gospodarstvo tega vodečega južnoameriškega naroda dovolj pomembna, da bi prišla v poštov pri preskrbi Europe in Anglije. Ne sme se pozabiti, da Argentinija skupno z Zedinjenimi državami in Kanado lahko toliko proizvaja, da prehrani vse svet. K temu še pride, da je ravno agrarno gospodarstvo Argentinije visoko razvito, da doseže omembe vredne uspehe proizvodnje. Problemi, ki jih ima obravnavati živilska konferenca, nadaljuje ta novinar, so tem težji, ker so kakor znano, Zedinjene države ravno sedaj same prisiljene, da oddajo del svoje pročinkije drugim zaveznikom in pošljajo živila na fronto.

Evropi se ni ničesar batí

Evropa lahko hladnokrvno gleda na to konferenco. Evropske države, ki se skupno z osnimi silami bojujejo za svoj obstanek ali neobstanek, so dalekosežno zasigurale svojo prehranjevalno podlago. Šele pred kratkim so od pristojne strani ugotovili, da se stopnja evropske samoskrbe z živili še lahko bistveno poveča. V Nemčiji sami je izborni uspeh nemškega kmetijstva imel za posledico visoko stopnjo samooskrbe z živili, ki znaša v mirni dobi okrog 33 od sto, in danes z vojni primereno prestavljivo približno 100 od sto prehrane. Če bi se poljedelstvo gojilo po vsej Evropi tako intenzivno kot v Nemčiji, bi se glede evropskega prehranjevalnega položaja doseglo še manjši izrednega. V tem pogledu so ravno v zadnjem času doseženi omembe vredni napredki.

Poroč — naša agrarna politika

Nacionalnosocialistična agrarna politika je od leta 1933. usmerjena tako, da v naj-

širšem obsegu zagotavlja oskrbo nemškega naroda iz lastne moči. Zategadelj so že v letih pred izbruhom vojne v okviru proizvajalne bitke izredno stopnjevali tuzemske proizvodnjo. Ko je izbruhnila vojna, smo stali pred nalogo, da ohramimo doseženo višino storitev. Potrošnja je bila po skrbno izdelanem sistemu racioniranja prilagodena vsakikrat možnostim tuzemske proizvodnje. Med tem pa so bili storjeni nadaljnji naporji, da že sedaj zagotavljajo prehranjevalno osnovo nemškega naroda tudi za bodoče. Da pri tem včasih ne gre brez žrtev, ki jih mora potrošnik vzeti na se, je pri dolgi dobi vojne na dlani.

Proizvajalna bitka se bo tudi v tem letu nadaljevala z vsem poudarkom, in nemški kmet bo storil vse, da bo izpolnil stavljeni mu nalogi. Da se bodo pri tem pojavit vedno znova težkoče, tako na strani oskrbe s sredstvi proizvodnje, kakor tudi v pogledu stopnje intenzivnosti, je tudi razumljivo. Tudi pomanjkanje delovnih moči je neizbežno. Toda vse te težkoče so smotorno vodstvo agrarne politike, kakor tudi izredni naporji kmečkega prebivalstva premagali. K temu pride kot že zelo važen, da, odločilen faktor okolnosti, da ima kmetijstvo v tem letu ugodno vreme. Jesensko obdelovanje se je vršilo brez trenja. Pozebe, kakoršne so bile v preteklem letu v zelo izdatni meri,

niso nastopile. Pomladansko obdelovanje se je lahko zgodaj začelo in izvršilo brez trenja.

Naša letina kaže zelo razveseljivo

Slika, ki nam jo dandanes kažejo polja, je zelo razveseljiva. Seveda sedaj še ni mogoda prognoza, kakšna bo bodoča letina, ne sme se tudi pozabiti, da smo po izbruhu vojne imeli tri slabe letine žita. Odločilno pa je, da se bo v tem letu, v nasprotju s preteklim brez posebne spremembe lahko izvršil program obdelovanja, ki smo ga hoteli. S tem je ustvarjen eden izmed najvažnejših pogojev za uspeh. Vse drugo je odvisno od vremena, ki je bilo doslej, kakor smo že omenili zelo ugodno. Mimogrede naj omenimo, da se je vrhu tega poskušalo na področju požahnejšega gospodarstva vse, da se obrže temelji v redu. Stanje svinj se bo polagoma zopet povečalo in glede govedi ne bo več nastopilo znižanje. To pa je odločilno za vzdrževanje obrokov masti. In če pogledamo na nemško proizvodnjo presnega masla, lahko z veseljem ugotovimo, da je popolnoma nedotaknjena in da tvori še danes vedno hrbitenico oskrbe z mastjo. Proizvodnja mlekarjev je še vedno na isti visoki stopnji, kakoršno je dosegla v tretjem vojnem letu in kakršna je bila takrat rekordna.

Nemčija in z njo zvezane ter njej prijateljske evropske države se odrečajo temu, da bi storile na konferencah velikotirne sklepe in resolucije. Skrbijo zgolj zato, da ustvarijo pogoje za brez trenja razvijajoče se prehranjevalno gospodarstvo.

Novi imetniki Eichenlauba

Berlin, 28. maja. Führer je, kakor je bilo že javljeno, podelil nasledniku generala grofa Brockdorff-Ahlefeldta v trdnjavi Demjansk, Generalu der Infanterie Paulu Laxu, kot 237. vojaku nemške oborožene sile odlikovanje Eichenlaub zum Ritterkreuz des Eisernen Kreuses (hrastov list k viteškemu križu železnega križa).

Führer je nadalje podelil 17. maja Generalu der Infanterie Gustavu Höhne kot 238. vojaku nemške oborožene sile das Eichenlaub zum Ritterkreuz des Eisernen Kreuses.

Kot 248. vojak nemške oborožene sile je bil odlikovan Generalleutnant Martin Graze, poveljnik neke pehotne divizije.

Trije novi imetniki Ritterkreusa

Berlin, 28. maja. Führer je podelil Ritterkreuz des Eisernen Kreuses (viteški križec železnega križa) Oberstu baronu Karlu Lersnerju, poveljniku nekega grenadirskega polka; Hauptmannu Ernstu Zimmermannu, poveljniku bataljona v nemškem grenadirskega polka, in Hauptmannu Gallandu, Gruppenkomandeurju v nemškem oddelku lovskih letalcev.

„Končna zmaga bo na strani osnih sil“

Tokio, 28. maja. Končna zmaga bo na strani Osi, je poudaril načelnik tiskovnega oddelka cesarskega glavnega stana, generalni major Yahagi v nekem svojem govoru, v katerem je med drugim ugotovil, da se Japonski ni treba dati ameriške proizvodnje, ki je razdeljena na najrazličnejša bojišča. Japonska ne spada več med nemšnice, ampak k posedujodim državam in bo tekmo vojne dala vedno več zgledov svoje prave moči. Generalmajor Yahagi je na koncu poudaril, da Japonska ne bo ostala dolžna odgovora na stalne klice osnih nasprotnikov, da bi se ojačila zračna vojna.

Turški častniki so doživeli Tunezijo

Ankara, 28. maja. Turški častniki, ki so na angleško vabilo prebivalci v aprilu na severnoafriški fronti in se te dni vrnili v Ankaro, poročajo z največjim priznanjem in občudovanjem o bojni sili osnih čet, če da te daleko prekašajo svoje nasprotnike glede bojne morale, pripravljenosti za službo, taktičnega znanja in vodstva. Pravijo, da je le na tak način razumljivo, da se je mogla ta razmeroma majhna četa presenetljivo dolgo, trdo in z izrednimi izgubami za sovražnika upirati anglo-ameriškim armadam, ki so bila večkrat močnejša glede ljudi in materiala. Te činjenice se je zavdel takoj vsak objektiven opazovalec severnoameriške fronte.

30 milijonov znašajo zgube Sovjetov

Stockholm, 28. maja. Po cenitvah moskovskega dopisnika lista »Daily Express« Paula Hulda, ki trenutno biva v Londonu, je Sovjetska Unija v vojni proti Nemčiji zgubila 30 milijonov ljudi, in to mrtvih in ranjenih na bojiščih, vojnih ujetnikov in civilistov, ki so umrli za lakoto in bolezni. Zato naj nihče ne misli, pravi dopisnik, da so sovjetske rezerve neizčrpne.

Sovjetski vojak ne dobi nikoli dopusta, je angleški dopisnik izvajal dalje. Njegova plača znaša deset rublov na mesec. Častniki v frontni službi so zaslužili do 1000 rublov na mesec.

Kadar kak vojak pade, uradno ne obveščajo njegove rodbine, čeprav čakajo, da bo pristojni komisar izrekel svojem sožalje. To se pa povečini ne zgodi.

Sovjetski vojak je zadovoljen z enim kilogramom črnega kruha in čašo zeljne juhe ter čašo zdrobovega močnika na dan. Če se nahaja v prostoru 15 km od frontne črte, dobi povrh še nekaj žganja.

Podnevni napad na Brighton

Berlin, 28. maja. Odred brzih nemških bojnih letal je 25. maja opoldne znenadno napadel z bombami in krovnim orožjem vojnovozne cilje v južnoangleškem pristaniškem mestu Brightonu. V horizontalnem poletu iz 20 do 30 m višine so naši bojni letalci zadeli neko tovarno lokomotiv večkrat v polno, ravno tako elektrarno, ki leži na vzhodu mesta. Sovražnikova protiletalska obramba si je zaman prisadevala mosti izvršitev napada.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärntn. GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter Dr. Emil Heitjan (im Wehrdienst). — Hauptwissenschaftler: Friedrich Horstmann (Verleger), I. V. Wilhelm Marks. — Zurzeit ist Anzeigenliste Nr. 8 gültig.

Kruh po milosti židov!

Mednarodno židovstvo hoče svetu dodeljevali načrt iz Hot Springsa — Z žitom hočojo barantati

Berlin, 28. maja. Britanska delegacija pri sedaj v Hot Springsu (USA) vršeči se konferenci, ki se peča z vojno oskrbo protiosnih sil, je po poročilu severnoameriškega radija in po potrdilu britanske Reuterjeve pisarne predlagala, da se ustvari »Mednarodna živilska banka« z dalekosežnimi pooblastili in možnostmi, posebi v kmetijstvu posameznih držav. Tudi mednarodno politiko cen na področju potrošnega blaga naj ima ta banka v rokah. Od nje se nadaja mednarodno židovstvo posebno velikih gospodarskih dobičkov in odločilnega vpliva na življenje narodov.

Banka torej določa uporabo živil, ona jih lahko prodaja pod ceno, jih pa lahko tudi več let zadržuje od svetovnega trga. V njenih rokah je, da izvrši dobavo posameznim državam in da druge države popolnoma izključi od nakupa.

K temu samo lahko ugotovimo, da se severnoameriško samoveličje narašča in zavzema obcenevarne oblike. Skupina bankirjev iz Wallstreeta, o katerih židovskem poreklu se lahko vsakdo prepiša iz priročnika, hoče po ovinku preko mednarodne živilske banke postati politični censor celega sveta. Dobičkarji si hočojo lastiti pravico, da sestradajo cele narode, ki niso voljni ple-

sati po godbi dolarjeve piščalke. Drugim narodom, ki se bodo pred njim ponizali, pa bodo vsili cene za agrarne proizvode, karšnih svet doslej še ni doživel. Če je že bil angloameriški gospodarski imperializem izmodrovan sistem izžemanja, bo nova metoda svetovne trgovine v znamenu neke židovske banke, ki obvlada vse trge z živili, prekašala vse predstave glede samovolnosti in dobičkarstva.

V Nemčiji se razdeljujejo razpoložljiva živila izključno v to svrho, da se zagotovi prehrana naroda. Prebitki evropske letine se razdeljujejo po enakem načelu zagotovitve prehrane za blaginjo naše celine. Nobena banka se ne more okoristiti z nečednimi dobički, nobeni politični barantač ne morejo zlorabiti kmetov letine. Seveda so evropski židje tu izključeni. Nima jih nobene prilike, da bi nas osrečili s projektom, kakršni se sedaj porajajo v Hot Springsu. Jozefovo verižništvo z žitom v Egiptu! — ponovljeno na dolarski bazi kot mednarodna kupčija. Tako se bodoči rodovi lahko nadajo, da bodo jedli kruh po milosti židov, če jim ga bodo sploh dobavljali. Če bi bilo še sploh treba, bi mogel ravno ta premeten projekt potrditi železno nujnost vojne za prehranjevalno svobodo Evrope.

Egipt odklanja znova vojno napoved

Dva britanska predloga zavrnjena

Nahas paša je dobil zaupnico

Rim, 28. maja. Egiptovska vlada je znova odklonila po britanski iniciativi vložen predlog, da bi Egipt napovedal vojno silam trojnega pakta. Hkrati je bilo odklonjeno »vabilo«, da bi poslali egiptovske čete pod britanskim vrhovnim poveljstvom proti osnimi silam. Oba predloga je po nalogu britanskega zunanjega ministra vložil nomenilni arabski ministrski predsednik Nuri es Said in transjordanski emir Abdulah z utemeljitvijo, da se naj skupno postopa z arabskimi državami.

Egiptovska vlada pa je vzlič ozkim zvezam ministrskega predsednika Nahas paše z Londonom izjavila, da nikakor ne more ustreći britanski želji. Razpoloženje v Egiptu je v zvezi z zadnjim političnim šandalom v Kairu takšno, da bi kak korak v

Stoletnica slovaškega knjižnega Jezika

Bratislava, 28. maja. Slovaški narod se spominja te dni obhod narodnih osebnosti Ljudevita Stura in Antona Bernolaka, ki sta pred sto leti ustvarila slovaški knjižni jezik in s tem dala narodu najmočnejše orložje v njegovem boju za svobodo. Oba slovaška pisatelja so počastili z odkritjem plošč v Bratislavi. V narodnem gledališču se je vrnila slavnostna akademija.

Moskau stört Ernährungskonferenz

Interessante Hinweise auf die derzeitige Versorgungslage der Bolschewisten

hw. Stockholm, 28. Mai. (Eigenbericht.) Der „Realismus“ der Sowjets, der anlässlich des Stalinschen Bluffversuches mit der Scheinauflösung der Komintern von der jüdischen Welt-Presse aller Schattierungen besungen wurde, bereitet zuweilen immerhin selbst den pluto-kratischen Verbündeten leichtes Kopfzerbrechen. In Hot Springs hatten die sowjetischen Delegierten einen überraschenden und allgemein als recht unpassend betrachteten Vorstoß unternommen. Sie machten bereits in der Vorwoche geltend, für sie sei das Problem, die Rote Armee mit Lebensmitteln zu versorgen, wichtiger als alle Nachkriegspläne.

Nachdem dieser Wink nach ihrer Ansicht nicht genügend verstanden worden war, gingen sie nach Erhalt neuer Instruktionen aus Moskau zu einer offeneren Sprache über. Sie sagten nun mehr mit schwer zu überbietender Deutlichkeit, die Sowjetunion erwarte, daß die Konferenz, statt sich mit Projekten auf lange Sicht und unbestimmte Zukunft zu beschäftigen, zu Vorbereitungen über die sofortige Lieferung von Lebensmitteln übergehe. Sowjetrußland brauche Lebensmittel für seine großen Armeen und für seine vom Krieg schwer betroffene Bevölkerung. Die vorhandenen Vorräte und Möglichkeiten seien unzulänglich. Große Gebiete seien unter deutscher Herrschaft und in den während des Winters zurückgewonnenen Teilen des Landes sei eine geordnete Agrarwirtschaftung nicht möglich gewesen. Die Hilfe der Verbündeten sei daher dringend notwendig, und zwar sehr bald, sowie ganz selbstverständlich unter Inanspruchnahme großer langfristiger Kredite. Über die Aufnahme dieses Vorstoßes bei dem übrigen

Delegierten, die sich ganz auf grundsätzliche, gemäßliche Erörterungen theoretischer Fragen eingerichtet hatten, liegt bisher nichts vor. Die Sowjetforderungen sind jedoch vor allem deshalb überraschend und von Interesse, weil sie in Widerspruch stehen zu den bisherigen Beteuerungen von amtlicher USA-Seite, wonach die amerikanischen Lieferungen bereits zu einem großen Teil aus Lebensmitteln bestehen und damit dem dringenden Bedarf der Sowjets Rechnung getragen werden sei. Entweder diese

Lieferungen haben aus unbekannten Gründen nachgelassen, vielleicht, weil der Eigenbedarf der amerikanischen Armeen zu sehr gestiegen ist, oder die Ansprüche der Sowjets sind derart gewachsen, weil die Not selbst die Fähigkeit der hungergewohnten Sowjetmassen zu übersteigen droht.

Wenn angenommen werden konnte, daß Stalin seit dem Scheingeständnis an Roosevelt in Gestalt der Neueinkleidung der Komintern rasch neue Forderungen auf den verschiedensten Gebieten folgen lassen würde, so ist diese Erwartung rasch in Erfüllung gegangen. Der Eindruck bestätigt sich jedoch, daß Stalins Geste nicht nur aus reiner Berechnung, sondern auch aus notgedrungenen Sucht nach neuen Listen und neuer Hilfe hervorgegangen ist.

Dönitz an die japanische Kriegsmarine
Berlin, 28. Mai. Zum Jahrestag des entscheidenden japanischen Seesieges von Tsushima am 27. Mai 1905 hat der Oberbefehlshaber der Kriegsmarine Großadmiral Dönitz der verbündeten japanischen Kriegsmarine folgende Botschaft überbracht:

„Zum Tage von Tsushima sende ich der japanischen Kriegsmarine meine herzlichsten Glückwünsche. Jener ruhmreiche Sieg hat der Welt die Kraft des japanischen Volkes und seinen unerschütterlichen Willen zur Lösung der ihm in Asien gestellten Aufgabe offenbart. Heute bewundern wir wieder die unvergleichlichen Leistungen der japanischen Führung und die Schlakraft echten Soldatentums, die den mächtigen Feind im Sturm überrannt und vernichtet geschlagen hat, wo er sich stellte.“

Die deutsche Kriegsmarine ist stolz darauf, Seite an Seite mit der japanischen im Befreiungskampf der Jungvölker auf den Meeren zu stehen. Die bisherigen Erfolge gegen die feindlichen Kriegs- und Handelsflotten und das felsenfeste Vertrauen in die soldatische Tüchtigkeit und den Kampfgeist unserer Kriegsmarinen geben mir die Gewissheit des Endesiegens. In diesem Sinne grüße ich die Kameraden der japanischen Kriegsmarine an ihrem Ehrentag.“

gez. Dönitz, Großadmiral und Oberbefehlshaber der deutschen Kriegsmarine.

10 Jahre nat.-pol. Erziehungsanstalten

Berlin, 28. Mai. Aus Anlaß des zehnjährigen Bestehens der nationalpolitischen Erziehungsanstalten fand am Mittwoch mittag in der nationalpolitischen Erziehungsanstalt Potsdam ein feierlicher Appell statt, an dem eine Reihe von Vertretern von Partei, Staat und Wehrmacht teilnahmen. In einer Ansprache gab der Inspekteur der nationalpolitischen Erziehungsanstalten, 44-Obergruppenführer Heßmeyer, einen Überblick über die Entwicklung und den gegenwärtigen Stand der Anstalten. Im Anschluß daran gab der Chef der nationalpolitischen Erziehungsanstalten, Reichsminister Rust, eine Standrede dieser Anstalten als Stätten einer hervorragenden nationalsozialistischen Führungsauslese, deren Erziehungsgrundsätze sich auch im jetzigen Kriege auf das beste bewährt haben. Die Anerkennung des Führers und sein Befehl zum weiteren Ausbau der Anstalten verpflichtet uns aber weiterhin zum letzten Einsatz, auf daß das Werk vollkommen werde und damit Beitrag zur Lösung der schwersten und wichtigsten Aufgabe, auch künftigen Geschlechtern den Geist zu erhalten, den der Führer in sein Volk gelegt hat.

Nur mehr Frauen in bestimmten Berufen

Tokio, 28. Mai. In jenen Berufen, die ohne weiteres auch von Frauen ausgefüllt werden können, wird nach einem Beschuß des japanischen Arbeitsmobilisierungsrates ein weiterer Einsatz von Männern ganz verboten werden und in gewissen Berufen sollen überhaupt nur noch Frauen tätig sein.

Bei letzterem ist besonders gedacht an die Angestellten in Hotels und Restaurants, an Hilfskräfte für Büros und an Schaffner aller Verkehrsmittel.

Organisation europäischer Sowjetregierungen?

Berlin, 28. Mai. Die Agramer Zeitung „Hrvatski Narod“ berichtet, daß der Vertreter des südosteuropäischen Emigrantenklüngels, Simitsch, ein gefügiges Werkzeug des Kreml, gefordert habe, die „Emigrantenregierung“ solle von London nach Moskau übersiedeln.

Daß eine solche Forderung erhoben wird in dem Augenblick, wo die Komintern angeblich aufgelöst werden, kennzeichnet die wahren Absichten Stalins. Der Kremidiktator scheint schon tüchtig an der Arbeit zu sein, um die Ersatzorganisation für die Dritte Internationale aufzubauen. Offenbar sollen jetzt die sogenannten europäischen Sowjetregierungen mit der Zentralstelle in Moskau organisiert werden. Das aber dürfte der Hintergrund zu der Forderung von Simitsch sein.

Wie die Opfer von Katyn getötet wurden

Ein Gemeindevorsteher berichtet als Augenzeuge über sein furchtbare Erlebnis

Krakau, 28. Mai. Eine Agenturmeldung, die von den Zeitungen des Generalgouvernements veröffentlicht wird, wirft neues Licht auf das düstere Geheimnis von Katyn und die letzten Stunden der ermordeten polnischen Offiziere. Danach hat ein Gemeindevorsteher der Smolensker Gegend, der bei den Erschießungen der polnischen Offiziere anwesend war, einem französischen Freiwilligen, der schon längere Zeit im Osten weilt, wie folgt berichtet:

Als es im März und April 1940 zu tauen begann, kamen nachts in diese Gegend Transporte ausländischer Offiziere, die in Gefangenschaft geraten waren. In der Mitte einer sandigen Waldlichtung mußten die Kriegsgefangenen vier bis fünf Meter tiefe und zehn bis dreißig Meter breite Gruben ausheben. Als die Gruben fertig waren, befahl man 200 bis 300 der Kriegsgefangenen, sich mit dem Gesicht zur Erde hineinzulegen. Dann näherten sich die Henker zu zweien der Liegenden und einer schoß ihnen in den Nacken, während der andere unaufhörlich die Waffe lud. Als in der Grube schon die erste Reihe blutender Körper lag, zwang man die zweite Serie der Kriegsgefangenen, sich auf die noch warmen und zuckenden Körper zu legen.

Die Frage, ob die Kriegsgefangenen nicht zu fliehen versuchten, beantwortete der Gemeindevorsteher, daß die Gefangenschaft sie körperlich

und seelisch so gebrochen hatten, daß der Tod für sie unzweifelhaft eine Erlösung war. Außerdem hielten die Beamten der GPU ringsum bissige Wolfshunde, die sich bestimmt auf den ersten Flüchtling gestürzt hätten, um ihn zu zerreißen.

Auf die Frage, woher er so genau alle Einzelheiten kenne, antwortete der Gemeindevorsteher, es seien Männer zum Zuschütten der Gruben gebraucht worden. Die GPU habe sich damit nicht befaßt. Man habe deshalb Männer aus der Umgebung zusammengetrieben, von denen nach dem Zuschütten niemand mehr zurückkehren durfte. Unter einem Vorwand wurden sie, wer weiß, wohin, gebracht. Nur er als Gemeindevorsteher hatte die Möglichkeit, nach Hause zurückzukehren. Es sei ihm aber unter Todesstrafe verboten worden, zu erzählen, was er gesehen hatte.

40 britische Bomber gegen deutsches Geleit

Sicherungsfahrzeuge schossen in fünf Minuten sieben Feindflugzeuge ab

Berlin, 28. Mai. Um die Mittagszeit des 24. Mai wurde ein deutscher Geleitzug wie der Wehrmachtsbericht vom 25. Mai meldete, vor der niederländischen Küste durch einen starken Verband britischer Kampfflugzeuge angegriffen. Ein Teil der Besatzungen der Sicherungsfahrzeuge saß gerade beim Mittagessen, als auf allen Booten fast gleichzeitig die Kommandanten auf die Alarmknöpfe drückten. Flugzeuge von Backbord wurden gemeldet in kaum 500 m Höhe mit Kurs auf das Geleit. Die Männer auf den Vorposten- und Minensuchbooten sahen sie herankommen, über 40 zweimotorige Bristol-Beaufighter, geleitet von vielen Jagern. Jeder der feindlichen Bomber war wohl ebenso groß wie die kleinen Vorpostenboote. Bis auf 3000 m kamen die Briten heran, da gerieten sie in das Sperrfeuer der deutschen Boote. Dieses Feuer lag so gut, daß der Feind seine Angriffsordnung nicht einhalten konnte, sondern sich auseinanderziehen mußte, um den weißen Sprengwolken der Granaten auszuweichen. In breiter Fächerform kamen die Briten jetzt auf das Geleit zu, oben die Jäger, in der Mitte die Bomber und unten die Torpedoträger.

Die deutschen Boote eröffneten ein heftiges Abwehrfeuer mit ihren leichten Maschinengewehren. Die Männer an den Geschützen und Maschinengewehren wußten bald nicht mehr, wohin sie zielen sollten, so viele Flugzeuge waren es, die sich auf sie stürzten. So nahm jeder den zunächst Anfliegenden unter Feuer und schon nach den ersten Feuerstößen zeigte sich die Wirkung.

Zuerst waren die Jäger heran und nahmen die Boote unter Bordwaffenbeschluß. Die Garben der

Maschinengewehre prasselten über die Decks. Verwundete sackten an ihren Waffen zusammen, aber schon stand der nächste Mann an ihrer Stelle, so daß auch nicht die geringste Feuerpause eintrat. Der erste feindliche Bomber sauste mit einer rotglühenden Stichflamme in die See.

Kaum waren die Jäger über das Geleit hinweg, erschienen die Bomber. Aber auch ihnen erging es nicht besser. Zu schwer war das Abwehrfeuer der deutschen Boote und zu gut lagen die Granaten und Maschinengewehrgarben im Ziel, als daß die Briten zu einem planmäßigen Bombenabwurf gekommen wären. Ihre Bomben schlugen krachend ins Wasser und richteten an den deutschen Schiffen keinen Schaden an.

Und dann kamen die Torpedoflugzeuge, in Fächern zu zweien, vieren und noch mehr ließen die Blasenbahnen der Torpedos auf die Schiffe zu und es bedurfte der ganzen seemännischen Kunst des Kommandanten, um den Torpedos auszuweichen. Ständig mußten die Boote den Kurs wechseln, einmal ging es hart nach Steuerbord, dann wieder hart nach Backbord, und in nur wenigen Metern Entfernung gingen die Torpedos an den Booten vorbei.

Nur diesen einen Angriff konnten die Briten fliegen und das ganze schwere Gefecht dauerte nur vier oder fünf Minuten. Aber sieben der Bomber und Torpedoflugzeuge lagen verbrannt und zersplittert im Wasser und weitere vier blieben mit langen Rauchfahnen hinter den sich schnell entfernden anderen Bomben und Jägern zurück. Von diesen vier Flugzeugen wird wohl keines mehr seinen bestmöglichen Flugplatz erreicht haben.

Starke Betonung türkischer Neutralität

Wirkungslose angelsächsische Agitationsmanöver in der Türkei

I. Ankara, 28. Mai. (Eigenbericht.) Der englisch-amerikanische Agitationsvorstoß gegen die türkische Neutralitätspolitik hat sich, wie sich nun übersehen läßt, in den Kosten für Druckerschärfe und Rundfunksendungen weitgehend erschöpft. Wer nun draußen im Kreis der Völker dem Glauben schenkt und es für wahrscheinlich hält, daß die türkische Staatsführung gegenwärtig nur noch mit einer „plausiblen Formulierung der Gründe für einen Kriegseintritt“ beschäftigt sei, wie das die „New York Herald Tribune“ so gern wahrhaben möchte, hat damit bewiesen daß er sich nicht die Mühe mache oder machen wollte die türkische Politik zu verstehen und zu achten. Nach der Türkei selbst sind diese anglo-amerikanischen Agitationsmanöver nicht vorgedrungen.

Bisher hat es Ankars abgelehnt, auf diese Machenschaften auch nur mit einem Wort einzugehen und die Bevölkerung durch eine öffentliche Diskussion zu stören. Es hat demgegenüber die Fahne der Neutralität am politischen Mast noch festen gebunden und auch die öffentliche Meinung in diesem Sinne weiter unterbaut. Verständlicherweise haben Washington und London diesen „Erfolg“ nicht gerade mit Befriedigung registriert. Man hat nicht nur den Wirbel geschlagen,

um in der Welt durch den Anschein, bald einen neuen Blutsender für den Krieg der Antisachsenmächte gewinnen zu können, sondern auch um politisches Prestige zu schinden. Man hoffte zweifellos, auch in der Türkei selbst eine Atmosphäre der Spannung und Nervosität hervorzurufen, aus der heraus dann doch noch jenes Ziel erreicht werden könnte, das vom Realpolitischen her nicht zu erfassen ist: den Einsturz der türkischen Neutralität.

Daß man dieses allen feierlichen Zusagen und Gelöbnissen gegenüber Ankara entgegenstehende Ziel immer noch weiter verfolgt, zeigt der amerikanisch-englische Versuch die türkische Öffentlichkeit nun auf dem Wege der Flüsterpropaganda zu bearbeiten, nachdem die „große Welle“ von der Türkei sorgsam abgefangen wurde und in den Papierkörben der türkischen Redaktionstuben und den Aktenschranken ein lautloses Ende fand. Seit einigen Tagen sind die Agenten der englisch-amerikanischen Diplomatie auf dem Wege der Flüsterpropaganda zu bearbeiten, nachdem die „große Welle“ von der Türkei sorgsam abgefangen wurde und in den Papierkörben der türkischen Redaktionstuben und den Aktenschranken ein lautloses Ende fand. Seit einigen Tagen sind die Agenten der englisch-amerikanischen Diplomatie

gegenüber Ankara entgegenstehende Ziel immer noch weiter verfolgt, zeigt der amerikanisch-englische Versuch die türkische Öffentlichkeit nun auf dem Wege der Flüsterpropaganda zu bearbeiten, nachdem die „große Welle“ von der Türkei sorgsam abgefangen wurde und in den Papierkörben der türkischen Redaktionstuben und den Aktenschranken ein lautloses Ende fand. Seit einigen Tagen sind die Agenten der englisch-amerikanischen Diplomatie

Der revolutionäre Astronom /

Ein Gedenkblatt

Nikolaus Kopernikus gehört zu den Gelehrten, die sich in ihrem Denken, Forschen und Grübeln nicht mit irdischen Maßstäben begnügten, sondern darüber weit hinaus in die Unendlichkeit des Weltalls vordrangen. Abseits von der damals durch Peuerbach und Regiomontanus im bayrisch-österreichischen Raum geschaffenen Pflegestätte der Astronomie arbeitete er an seiner neuen, kühnen Lehre, zu der er wohl nicht zuletzt durch philosophische Überlegungen gekommen ist. Von platonischen Ideen ausgehend, strebte Kopernikus nach einer Vereinfachung des Weltbildes.

Der seinem System zugrunde liegende Hauptgedanke findet sich zwar vereinzelt schon bei griechischen Mathematikern und Philosophen. Von den scharfsinnigsten Geistern des Mittelalters wurde jedoch die Lehre von der Erdbewegung unbedingt verworfen. Es bedeutete daher eine wahrhaft revolutionäre Tat, als Kopernikus, der als Domherr und Mediziner zu Frauenburg in Ostpreußen wirkte, mit der Behauptung an die Öffentlichkeit trat, daß die Sonne den Mittelpunkt für die kreisförmigen Bahnen der Planeten bilden. Damit wies er auch unserer Erde den ihr eigentlich zukommenden Platz im Weltraum an. Diese Forschungserkenntnisse des Kopernikus, die eine völlige Abkehr von dem herkömmlichen Denken bedeuteten, waren von umwälzender Tragweite für die Naturwissenschaften. Der große deutsche Gelehrte sprengte damit ihre bisherigen geistigen Fesseln und eröffnete ihnen den Ausblick in die unermeßlichen Welten des Universums.

Bekanntschaft mit Büchern /

Von Hans Chrobot

Ilse bezahlt, nimmt ihr Buchpäckchen und geht. An der Ladentür hält ihr zuvorkommend ein Herr die Türe auf und meint freundlich lächelnd: »Bitte sehr, mein Fräulein.«

»Vielen Dank, sehr liebenswürdig von Ihnen.«

Ilse bleibt vor dem Schaufenster stehen und betrachtet die ausgelegten Bücher. Dabei denkt sie an den höflichen Herrn, der ihr so freundlich zugelächelt hat. Einige Minuten vergehen, schon will sich Ilse etwas enttäuscht abwenden, da öffnet sich die Tür der Buchhandlung und heraus tritt der Herr. »Sie scheinen sich sehr für Bücher zu interessieren«, bemerkte er und stellt sich neben Ilse hin.

»Man muß schon etwas für seine Bildung tun.«

»Ich bin ganz Ihrer Ansicht, mein Fräulein. Aber bin ich indiscret, wenn ich frage, welche Bücher Sie sich besorgt haben?«

»Das kann ich Ihnen ruhig sagen: ein paar Romane, zeitgenössisch und historisch, Kleists »Michael Kohlhaas« und einige Novellenbändchen von Storm.«

»Eine sehr gute Auswahl, lobt der Herr. Sie beschäftigen sich wohl nicht viel mit den neueren Schriftstellern?«

»O doch. Ich bin schon unterrichtet, was auf dem Büchermarkt erscheint. Nur, wissen Sie, manchmal ist man etwas enttäuscht, wenn man eines von den neueren Büchern liest.«

»Sie denken an bestimmte Autoren?«

»Ganz recht. Aber verzeihen Sie, ich muß gleich mit der Straßenbahn fahren.« Ilse schickt sich zum Gehen an.

»Das macht nichts, mein Fräulein. Da kann ich Sie ja noch begleiten.«

»Bitte, wenn es Ihnen nichts ausmacht?« Sie überschreiten den Fahrdamm.

»Ich hatte mich noch nicht geäußert, führt Ilse das Gespräch fort. »Es gibt da gewisse junge Autoren wie Hans Bergmann, Christoph Riedel, Fred Engpaß und wie sie alle heißen, die mir überhaupt nicht gefallen wollen. Na-mentlich Christoph Riedel. Vor acht Tagen

Man kann es wohl als ein tragisches Geschick bezeichnen, daß Nikolaus Kopernikus sein großes Lebenswerk »De revolutionibus orbium coelestium libri in sechs Bänden, dessen Druck Osliander in Nürnberg überwacht hatte, erst kurz vor seinem Tode in die Hand bekam. Schon im Sterben liegend, konnte er nicht mehr dagegen protestieren, daß diese Veröffentlichungen ein ohne sein Wissen verfaßtes Vorwort erhielten, wonach es sich bei der Lehre von der Bewegung der Erde um die Sonne nur um eine Hypothese handele. Die Herausgeber des Monumentalwerkes wollten damit von vornherein den Anfechtungen,

die sie namentlich von kirchlicher Seite erwarteten, die Grundlagen entziehen. Sie erkannten eben nicht das einmalige Genie, das in Nikolaus Kopernikus verborgen war. Als der große deutsche Astronom am 24. Mai 1543 zu Frauenburg die Augen für immer schloß, mag er die Gewißheit mit in die Ewigkeit genommen haben, daß spätere Generationen und Jahrhunderte sein Lebenswerk gerechter beurteilten würden als seine Zeitgenossen. Er hat sich darin nicht getäuscht. Anlässlich des 400. Todestages wurde dieser Tag in Danzig durch den Gauleiter und Reichsstatthalter Albert Forster eine Kopernikus-Gesellschaft begründet, die sich mit der Erforschung des Reichsgaus Danzig-Westpreußen beschäftigen soll.

Man muß sich zu helfen wissen /

Von Jo Henns Rösler

Als wir Urlauber eintraten, waren alle Tische besetzt. Nur an einem saß eine einzelne dicke Dame. Vier Stühle standen um den Tisch. Die dicke Dame hatte drei davon belegt. Auf einem Stuhl saß sie selbst; auf dem zweiten lag ihre vornehme Handtasche und drei vornehme Päckchen aus vornehmen Geschäften, den dritten Stuhl aber bedeckte ein weiches Kissen und auf dem Kissen schlief ein vornehmes, dickes, böses Hündchen. Der vierte Stuhl war frei, stand aber hinter einer Säule.

»Gestatten Sie?«, fragten wir höflich, »Sie sehen doch — es ist alles besetzt!« Der Kellner kam. Die Dame war Stammgast, wir merkten es sofort. Der Kellner schob uns einen fünften Stuhl heran und zuckte bedauernd

die Schultern. Jetzt saßen wir beide hinter der Säule, von der Bühne sahen wir nichts. »Gnädige Frau«, begann mein Kamerad liebenswürdig, »würden Sie so lieb sein und die Handtasche auf diesen Stuhl legen — den süßen Hund schieben wir leise hinauf, damit er nicht aufwacht und wenn Sie dann noch freundlicherweise ein wenig zur Seite rücken — wir könnten dann auch etwas sehen, gnädige Frau — — —«

Die dicke Dame warf uns einen bösen Blick zu. »Wären Sie früher gekommen!« fauchte sie. »Das ist mein Stammpunkt seit Jahren. Jede Woche sitze ich hier. Ich kenne jeden Platz hier im Haus — dort, wo Sie sitzen, sieht man nichts —«

»Eben deswegen. Da könnte man doch den Hund —« Die böse dicke Dame zeigte ihre roten Krallen. »Rühren Sie meinen kleinen süßen Bellami nicht an!«

Wir sahen uns an. Urlauber, auch wenn sie sich nicht von draußen kennen, verstehen sich sofort. Darum ging ich auch sofort auf den Plan meines Kameraden ein, der plötzlich ungeduldig auf die Uhr sah und verwundert fragte: »Wo nur meine Leute so lange bleiben?« — »Richtig! Sie müßten doch längst da sein«, ergänzte ich. Dabei hatte ich keine Ahnung, wovon er sprach. Aber ich merkte, er hatte etwas vor. »Das wird heute wieder einen guten Fang geben«, fuhr er fort und sah sich im Saale um, »Bei unserer Stichprobe haben wir gestern in der »Bonbonniere« fünfzehn Frauen gefunden, die einfach in den Tag hinein faulenzen! Unglaublich, daß es das in der heutigen Zeit noch gibt!«

»Habt Ihr die Personalien dieser Damen festgestellt?«

Er winkte vergnügt ab. »Nee — mit so zarten Handschuhen arbeiten wir nicht. Solche Luxusweibchen kommen sofort per Schub in den nächsten wichtigen Betrieb zur Arbeit.« Die dicke, böse Dame erleichterte. Ihr mächtiger, schätzungsweise vierzigjähriger Busen wogte erregt auf und nieder. Sie sah uns wiederholt von der Seite an, schien eine Gelegenheit für gut Wetter zu suchen, traute sich aber doch nicht recht.

»Da sind sie endlich!« rief mein Kamerad plötzlich und gab ein Zeichen zur Tür, in der kein Mensch stand. »Sie warten nur das Ende der Nummer ab, dann fangen wir an.« — »Wo?« fragte ich vergnügt. — »Immer bei meinem Tische« antwortete er, »Ich gebe dann die Richtlinien nach meinen persönlichen Eindrücken!«

Das war der böse, dicken vornehmen Dame zuviel. Sie sprang ängstlich auf, riß das Hündchen Bellami grob aus dem Schlaf und lief so schnell sie konnte hinaus. Wir aber setzten uns vergnügt auf die freigewordenen Stühle und sahen das vorzügliche Programm bis zu seinem frohen Ende.

Der Puppenspieler und die Liebenden /

Eine Geschichte

Von Gerda Wachsmuth

Eines Tages sprachen die Leute der kleinen Stadt davon, daß in Kürze ein Kaspertheater kommen werde. Das sollte, so sagte man weiter, etwas anderes bringen, als man es sonst gewohnt war — nicht nur die Kinder, auch die Erwachsenen würden ihr volles Genügen finden. »Hast du's gehört«, sagte Stefan zu Brigitte, die sein Mädchen war, »ein neuer Kasper kommt.« Sie hob die Augen nicht von dem Strumpf, an dem sie arbeitete: »Ist auch recht.« Sie war wortkarg und milde an diesem Abend, der Tag hatte ihr genug Plage gebracht: sie hatte den Garten umgegraben, sie hatte die Beete abgesteckt und den Zaun ausgebessert. Seit zwei Jahren war kein Mann, weder Vater noch Bruder, mehr im Hause, und alles lag in Brigittes Händen. Stefan, geärgert von ihrer kurzen Art, gab sich einen kleinen Ruck: »Du solltest weniger schaffen, Brigitte. Sie sah ihn an mit schnellem Blick: »Du solltest weniger dummkopfig reden, Stefan.« Als sie es aber heraus hatte, wußte sie, daß sie nichts Törichteres hätte tun können, denn über Stefans Gesicht lief eine schwere Wolke. Er war seinem Vater, dem alten Unterwerkner, nachgeartet, der den jähnen Zorn heute, in seinem dreifundsechzigsten Lebensjahr, noch nicht unterbekommen hatte. »Du hör, Steffel«, sagte Brigitte sanft, »ich hab's nicht so gemeint. Sie legte ihre Hand sacht auf die seine, aber er schob sie fort. Und um ganz darzutun, daß er gekränkt sei, stand er auf von der Küchenbank, auf der er gesessen. Brigitte sollte wissen, daß er beleidigt war. Es passte ihm nicht, hub er unverwollens an, wie gleichgültig ihn Brigitte behandelte. Er sagte noch mehr, was wie fernes Rauschen an ihrem Ohr vorüberging, und da er bald merkte, daß sie nicht richtig zuhörte, ging er wütend zur Tür: Zum Kasper, wenn der kommt, möge die Brigitte gehen, vielleicht nehme er sie zur Großmutter an. Damit rannte Stefan hinaus, als wenn ein Feuer hinter ihm brenne.

Am nächsten Abend wartete Brigitte verzweifelt auf Stefan. Als sie merkte, daß er nicht kommen werde, nahm sie ihre wollene

Jacke und ging die Straße hinunter, die aus der kleinen Bergstadt führte. Sie ging sehr langsam, denn sie war traurig, und der Kopf schmerzte sie. Sie hätte weinen mögen, aber sie bezwang sich, als ein Fremder auf sie zutrat mit der höflichen Frage, ob es noch weit sei bis zur Stadt. »Nein«, sagte Brigitte kurz. »Vielleicht noch eine halbe Stunde.« Eine halbe Stunde, meinte der Fremde, das sei wenig, es werde ihm jetzt ein bisschen viel. Brigitte fragte, ob der Herr etwa den Zug verpaßt habe? Der Fremde lächelte: »Im Zuge reisen meine Koffer, ich aber bin auf der vorigen Station ausgestiegen — das Frühlingswetter, wissen Sie?« Ja, sagte Brigitte wie abwesend, das Frühlingswetter, freilich. Sie empfand erst jetzt den blauen Reiz, der über diesem Tag gelegen und der sich wiederzufinden schien in dem tieferen Blau des abendlichen Himmels, an dem sich die schmale Sichel des Mondes schon erhob. Der Fremde hatte ihre geistige Abwesenheit wohl bemerkt und deutete sie daher auch auf seine Weise: »Ist Ihnen der Frühling so gleichgültig?« Brigitte spürte den leisen Tadel und warf den Kopf zurück: »Ja«, sagte sie hart, »heute ist er mir gleichgültig. Von mir aus mag er zum Kasper gehen.«

Jetzt lachte der Fremde — ein so sonniges Lachen, daß es fast zu jung schien für seine grauen Haare... »Zum Kasper soll er gehen? — Nun, dann wär' er ja schon an der richtigen Schmiede: Ich bin der Kasper.« Nein, sagte Brigitte, wie man eben so nein sagt, wenn man erstaunt ist, und der Fremde antwortete ruhig: »Doch, der Kasper umfaßt heute eine große Organisation, und ich stehe in seinen Diensten. — Aber Sie lachen? Nun, Sie mögen sich einen Puppenspieler vielleicht anders vorgestellt haben.« Das, antwortete Brigitte und errötete, das sei nicht der Fall, aber es habe ihr gestern jemand geraten, sie solle zum Kasper gehen, der nehme sie vielleicht an als Großmutter. Sie lachte wieder, aber es war soviel Bitterkeit in diesem Lachen, daß der Fremde schwieg und ruhig an ihrer Seite der Stadt zuschritt. Nur einmal

brach er das Schweigen, indem er auf die schmale Sichel des Mondes deutete und leise sprach. »Wenn der silberne Mond durch die Gesträuche blinkt — lesen Sie wohl hin und wieder einmal ein Gedicht? — Nein? Schade. Sie sollten es tun. Gedichte sind Helfer.« Brigitte griff unwillkürlich nach seiner Hand, und der Fremde, der Reinhold Bergen hieß, hielt sie fest: es war ihm, als gehe seine Tochter neben ihm.

Als sie in die Stadt kamen, begegnete ihnen Stefan. Er sah die beiden, und augenblicks übermannte ihn wieder der jähne Zorn. Er schrie: »Hast dir den Kasper geholt? — Ja? Oder was ist das sonst für einer, mit dem du herumziehest?« Brigitte stieg die Röte in das schmale Gesicht, aber Reinhold Bergen löste seine Hand nicht aus der ihren, er erhob auch nicht seine Stimme, sondern er sprach sehr leise zu Stefan: »Ich weiß wohl, Sie sind nicht betrunken. Ich weiß aber auch, daß es schlimme Dinge gibt als einen Weinrausch. Eines von diesen Dingen ist der Jähzorn.« Stefan war es, als laufe das Fleber über seinen Körper, er schlug die Augen nieder und ging fort. Jetzt erst ließ Reinhold das Mädchen los. »Kleine Eifersichttelei. Nichts Gefährliches. Kasper wird ein bisschen am Schicksal mitwirken müssen.«

Zum Puppenspieler ging die ganze Stadt. Er spielte in dem großen Saal des Adlerwirtes. Brigitte hatte nicht gehen wollen, aber Reinhold Bergen hatte ihr selbst eine Karte gebracht. Er hatte dabei gelächelt und gesagt, er lasse den Kasper ein ganz neues Stück spielen, denn er verstehe es, dem hölzernen Gesellen hin und wieder ein funkelndes Reimgewand zuzuschneiden. Und diesmal... nun, Brigitte werde ja schen.

Der große Saal war schon fast bis auf den letzten Platz gefüllt, als Brigitte eintrat. Sie ging schnell durch die Reihen und schien nicht zu sehen, daß Stefan mit einem trotzigen und unbehaglichen Gesicht neben einem Mädel saß, das sehr vertraut tat und sehr viel kicherte. Jedoch, als das Spiel der hölzernen Puppen

Unser SCHATZKÄSTLEIN

GOETHE

Wär nicht das Auge sonnenhaft

die Sonne könne es nie erblicken:
läg nicht in uns des Gottes eigne Kraft,
wie könne uns Göttliches entzücken?
Was auch als Wahrheit oder Fabel
in tausend Büchern dir erscheint,
das alles ist ein Turm zu Babel,
wenn es die Liebe nicht vereint.

Gewiß, ich wäre schon so ferne, ferne

so weit die Welt nur offen liegt, gegangen,
bewegen mich nicht übermächtige Sterne,
die mein Geschick an deines angehangen,
— daß ich in dir nun erst mich kennen lerne:
Mein Dichten, Trachten, Hoffen und Verlangen
mein Nach dir und deinem Wesen drängt,
mein Leben nur an deinem Leben hängt.

Trocknet nicht, trocknet nicht

Tränen der ewigen Liebe!
Ach, nur dem halbgetrockneten Auge
wie öde, wie tot die Welt ihm erscheint!
Trocknet nicht, trocknet nicht,
Tränen unglücklicher Liebe!

Buntes Allerlei

Kopernikus-Sondermarke im GG

Die deutsche Post Osten gab anlässlich des 400. Todestages des deutschen Astronomen Nikolaus Kopernikus am 24. Mai 1943 eine Sondermarke heraus. Sie erscheint in weinroter Farbe mit dem Überdruck »24. Mai 1543 — 24. Mai 1943«. Das Markenbild mit dem Kopf des Kopernikus ist der am 20. November 1942 erschienene Sondermarke der Reihe »Kulturräger im Weichselraum« entnommen. Die Sondermarke wird von der Staatsdruckerei Wien in Linientiefdruck mit dem Wert von 1 Sloty plus 1 Sloty hergestellt. Der Zuschlag von 1 Sloty wird zugunsten des Kulturfonds des Führers erhoben.

Woher das Wort »Balkon?«

Das Wort »Balkon« hat eine merkwürdige Entstehungsgeschichte. Seine Abstammung nämlich ist nicht auf das französische »balcon«, sondern auf das italienische »balcone« zurückzuführen. Ursprünglich verstand man unter dem Begriff »Balkon« nicht einen offenen Vorbau am Hause, wie wir ihn heute kennen, sondern benutzte das Wort auch für Fenster oder Erker. Das Eigenartige aber ist, daß das italienische Wort »balcone« wiederum aus dem Germanischen übernommen ist und auf dem Wege der großen Germanenzeit nach Süden in die romanische Sprache übergegangen sein dürfte. Die sprachliche Grundform des Wortes »balcone« nämlich ist das deutsche Wort »Balken«, das sich aus dem althochdeutschen »balko« oder »balche« entwickelt hat.

Opium-Anbau in Dänemark

In Dänemark sind Versuche gemacht worden, Opiummohn anzubauen, um auf diese Weise von der Morphin-Einfuhr freizukommen. Diese Versuche sind als voll gelungen zu bezeichnen, da der Opiummohn nicht nur prächtig gedeihen ist, sondern auch einen Ertrag gebracht hat, der besser ist, als man erwartet hatte. In diesem Frühjahr soll nun zum ersten Mal mit dem Anbau im großen begonnen werden. Zunächst sollen 60 ha mit Opiummohn angepflanzt werden.

beginn, wurde sie ruhig. Welch ein Spiel aber war das auch! Es war freilich noch der Kasper, dem man aus der Kinderzeit kannte, aber er hatte ein neues und jüngeres Leben begonnen! Er war beweglicher, und seine Späße waren nicht mehr grob, sondern es leuchtete die Herzsonne des Humors aus ihnen. Und nun die Handlung! — Nein, es war nicht eine der üblichen Kaspergeschichten, in denen die Großmutter, der gehörte Teufel und Marieken, des Kaspers Frau, eine große Rolle spielen. Der Teufel? Nun ja, er war noch da, hieß aber Nickel Zorn und fuhr geradewegs hinein in den Holzleib des braven Burschen Hans. O die Verwüstungen, die er da angerichtet! O das Herzweh, das er über das arme Mädchen Marieken brachte, als er dem Hans einflußerte, die sei eine dumme einfältige Pute, gut genug, um sie zum Kasper zu schicken... »Laß mich ause«, sagte Stefan an dieser Stelle laut. Er stand auf, obgleich das Mädchen ihn am Armel zurückhalten wollte, und stellte sich an die Wand. Von da aus konnte er Brigitte sehen, ihr klares Gesicht, ihre Hände, die sie fest über die Handtasche verschlungen hatte. Plötzlich wußte Stefan, daß er diese Hände liebte, ja daß er niemanden je würde so lieben können wie Brigitte. Und er, der das ganze Spiel nur noch mit halber Aufmerksamkeit verfolgte — denn sein Herz, sein Denken und sein Fühlen waren bei ihr, — er empfand es wie einen gnädigen Richtspruch und wie ein glückbringendes Orakel, als Kasper dem Marieken gut zuredete, doch die Hand zu nehmen und über seine Fehler hinwegzusehen. Liebe allein sei das heilende Wasser, das taugen werde, das Feuer des Jähzornes zu löschen.

Als der Beifall aufsprang, lief Stefan hinaus. Vor der Tür wartete er auf Brigitte. Sie kam, und er sagte rauh: »Vergiß es, Gitta, ich habe Unrecht.« Ein kleines Lächeln stand in ihren Mundwinkel: »Ist es dir ernst?« Er nickte und bot ihr die Hand... »Sei gut, ich will es immer sein«, bat er leise, als ihre Finger die seinen umschlossen. Der Puppenspieler Reinhold Bergen ging vorüber, sah die beiden an, und in seine Augen kam ein froher warmer Schein.

Državna lekstilna strokovna šola v Kainburgu

Ta zavod bo v kratkem otvoren — Zborovanje predstavnikov tekstilne industrije

Na povabilo Gauwirtschaftskammer Kärnten se so 20. maja zbrali predstavniki tekstilne industrije iz Kärntna in Gorenjskega na zasedanju v državni tekstilni strokovni šoli v Kainburgu, kjer so dobili informacije o svrhi, cilju in zgradnji šole. Kakor znano je bila tekstilna strokovna šola aprila 1941. l. zaprtja, Gauwirtschaftskammer Kärnten se je zdaj v sodelovanju z Gewerbeschulratom pri Reichsstädtaltru in Klagenfurtu, dipl. ing. Kranzmayrom, posredilo, ustvariti vse pogoje za pozno otvoritev šole. Predstavniki stranke, vlad, Gauwirtschaftskammer, Landrata DAF in Arbeitsamt so pokazali s svojo navzočnostjo, kako velik pomen pripisujejo v vseh krogih zopetni otvoritvi te tekstilne šole. Saj se v bodoče ne bodo zanimale za to državno tekstilno strokovno šolo samo tekstilne industrije iz Kärntna in Gorenjske, ampak tudi one vseh obmojnih alpskih dežel, predvsem pa iz Štajerske, ker bo edina te vrste v celotnem jugovzhodnem alpskem prostoru. — Voda tekstilne strokovne šole, ravnatelj Hans pl. Tischendorf je otvoril zborovanje, pozdravil goste in predstavnike tekstilne industrije ter podal potem natančen referat, iz katerega posnamemo slednje:

Državna tekstilna strokovna šola v Kainburgu se bo delila v poklicno šolo za tekstilne delavce, nadalje v poklicno strokovno šolo za tkalske tehnike, iz česar se bo pozneje razvila strokovna šola za tkalske tehnike, in iz večernega tečaja za odrasle. Kakor hitro bo mogoče, se bo tudi opremila strokovna šola za predline tehnike. Poklicna šola bo čimprej mogoče urejena kot internat, v katerega bodo pozvani mladostni vajenci in naravnajniki v deset do 12 tedenske tečaje s polnim poukom z 42 urami na teden. Pouk se bo na poklicni šoli pridobil poleti, na poklicni strokovni šoli s pričetkom novega šolskega leta v septembri 1943. S prijavami za poklicno šolo so že začeli.

Tri ločena poto izobrazbe.

Namen in smoter šole je, da dă tekstilni industriji v alpskem prostoru na razpolago strokovno, teoretično in praktično polnovredno izobraževanje strokovne moći. »Na naši tekstilni šoli«, je pojasnil ravnatelj pl. Tischendorf dalje, »bodo uvedena tri ločena poto izobrazbe in oddelkov.

Najvišji oddelek je dvoletna strokovna šola oziroma poklicna strokovna šola za tkalstvo z 42 urami pouka na teden. Cilj tega oddelka je izobraževanje tkalskih tehnikov, tkalskih mojstrov in voditeljev delavcev. Ki se bodo mogoči na podlagi svoje praktične, teoretične in tehnološke izobrazbe hitro izvzeti v dodeljenem jim delovnem področju. Pogoj sprejema bo najmanj dvoletno praktično delo in osnovna izobrazba, ki ustreza najmanj cilju mestanske šole. V podrobnosti morajo s spremenjnim izpitom dokazati zadostno znanje nemškega jezika in tehnično sposobnost. Za časa vojne pa bo spregledan dokaz dveletnega praktičnega dela. Absolvencje oddelka strokovne šole bodo mogli ob dobrem skupnem uspehu najbrž vstopiti v tretji semesfer kakovne vije tekstilne inženirske šole.«

Učni predmeti

Iz pregleda učnega načrta na oddelku strokovne šole posnamemo sledeče učne predmete: nemščina, računanje, matematika, državoznanstvo, fizika, kemija, tehnično risanje, elektrotehnika in silosrosti, surovine, preizkušnja preje in blaga, tekstilna kemija in barvarstvo, nauk o predilistvu, strokovno računanje, tehnologija ročnega in mehaničnega tkalstva, nauk o vezanju, razstavitev vzorcev, risanje vzorcev, patroniranje, nauk o apreturi in blago-

znanstvu, tehnologija Jacquardovega tkanja, nauk o trgovstvu in obratnih organizacijah, higiena in preprečenje nezgod v obratih, praksa v ključavnictvu in v ročnem ter mehaničnem tkalstvu.

Za praktično delo in izobrazbo ima šola dve tkalski dvorani, 11 mehaničnih stavev, tri ročne stave, dve navjalnicni na snutek, eno navzkrižno navjalnicno, en dvostranski stoj za sušenec, eno snavo, en votkovni stoj za striženje z rešetko in dva stroja tolkača.

Razen dvoletne strokovne šole z 42 učnimi urami na teden se bo izvedel tudi oddelki dvoletne poklicne šole z osmimi urami na teden. Smoter tega oddelka je teoretični izobrazba

vajencev, in pripravnikov tekstilne industrije. Le-ti so dolžni obiskovati ta oddelek poklicne šole. S tem so v splošnem oproščeni obiski obrtne poklicne šole. Šolska obveznost traja do 18 let starosti. Smoter izobrazbe v tem oddelku je pridobitev teoretičnega znanja za polozitev skušnje za strokovnega delavca.

Kot tretja možnost izobrazbe bo za nadaljnje izobraževanje starejših poklicnih delavcev izveden enoletni večerni tečaj z dnevo dvema urama pouka. Smoter tega večernega tečaja je teoretična izpopolnitve v praksi pridobitevne znanja in s tem možnost do napredovanja v okviru obrata za tkalskega mojstra.

Soli je priključen javni Warenprüfungsamt für das Textilgewerbe (Blagovni preizkusni urad za tekstilni obrat). — Po poseben predstavi filma »Snutek in votek« se je vršil še pregled delavnic in šolske opreme, s čimer je bilo zborovanje zaključeno. Lilling.

Pevsko tekmovanje v Villachu in Bleiburgu

Nad 700 mladenci in deklet, med njimi tudi iz Gorenjskega, je tekmovalo v petju

Nad 700 mladenci in deklet se je zbralo v Villachu in Bleiburgu, da doženejo v tekmi najboljše Singscharren v deželu. V kazini v Villachu so se sestali tekmovalci. Ocenili so se tudi oddelki Spielscharren iz jezikovno mehaničnega ozemlja, ki so bili ustanovljeni tekom minulega leta. Število v pevski tekmi nastopivih pevskih enot znaša skupaj 250. V tekmi je nastopilo 5 JM-Singscharren, 9 mešanih Singscharren, 2 Mädelsingscharren, 3 mešane Banningscharren ter 2 Singscharren z Gorenjske, tako so bili mladenci in dekleti iz celega Gaua skupaj in so znova dokazali kärntnerško veselje do petja in glasbe. Ko so bili dopoldne ugotovljeni najboljši izmed posameznih Singscharren, so popoldne nastopile Banningscharren, da so po prosti izbiri rešile nalogo. Banningschar Spittal je poslušala povedala

skozi kärntnersko deželo. Nato je prišla na vrsto Kainburger Banningschar in podajala gorenjski komad. Predčela nam je deželo ob bregu Save, ki jo obdajajo najlepši gradovi, tisočletno nemško deželno posest po njegovih kmetih in obrtnikih. Nato je predvajala Banningschar Villach zvečer marsikaj premisla vrednega. V Rathaushofu v Villachu je Führer des Gebites Hauptbannführer Regger v okviru delopusta sporočil zmagovalce.

V Bleiburgu so se ob isti priliki sestale Singscharren iz Unterkrain. Fanfare so pozdravljale Singscharren in goste, med katrimi se je nahajal tudi Gausängerführer Rainer. Dopoldan se je vršila ocena posameznih Singscharren in popoldne ocena Mädelsingscharren iz Banna Klagenfurt, St. Veit, kakor tudi Singschar seminarja za učiteljice otroškega vrta. Mädelsingschar iz Banna Klagenfurt je povedala svoje poslušalce v pomlad. Banningschar St. Veit in Kindergarten seminarja so pripravljale v dovršeni obliki o človeški sreči in človeški boli. Führer des Gebletes je tudi takoj objavil zmagovalce. Najlepša darila so bila vabilo Reichsführerja in najboljšim Singscharren k posebnemu nastopu, kipi Führera za dom, tridnevna, odnosno enodnevna vožnja v Kärntnu za gorenjske Singscharren, knjige in zvezki pesmi. Po objavi zmagovalcev je Gebietsführer izvajal, da mora ravno v časi stiske mladina vedno dati novo veselje in moč. Zahvalil se je ocenjevalcem in Singscharen za njihovo delo in povabil najboljše Singscharen v Klagenfurt, kjer bodo v juniju delovali pevske enote.

Delovno zasedanje „Jugendwohnheime“

V okviru »Tedna tvorne mladine« se je vrnlo v dvorani trgovske zbornice v Klagenfurtu delovno zasedanje delovnega okrožja III »Jugendwohnheime der Gauarbeitsgemeinschaft«, katerega so se udeležili der Stellvertretende Gauleiter in drugi predstavniki stranke, države in oborožene sile. Mladinski domovi, tako je izjavil Gaujugendwalter der DAF Kreitz, nimajo samo namena vzeti mladino pod streho, ampak naj služijo predvsem vzgoji v nacional-socialističnem smislu in okrepliti nemške narodnosti. Pravilna usmeritev poklicnega načrta je le takrat mogoča, če so na razpolago prebivališča za mladino. V razgovoru posameznih predstavnikov DAF, HJ, oblasti in gospodarstva so razpravljali zlasti o problemih na Gorenjskem. Zasedanju je sledila mala razstava, ki je v sklicah ponazorila nameravane enote Jugendwohnheima ter posilstvo in drugo opremo.

K zbirki tkanin in čevljev
Gospodinja pregleda skrbno še enkrat omaže in skrinje in pripravi za zbirko tkanin in čevljev vse, kar lahko pogreša

(Atlantik, M.)

podlagi se ne moreta poročiti. Saj je vendar toliko drugih ne manj čednih in površne premožnih mož v Wienu!«

Kakopak, Netti se po teh očitkih ne da zmotiti. Toda na tak način jo spravijo ob dobro voljo pri zaroki.

Med tem sedi Schwind v Schubertovi sobici in mu v najmračnejših barvah opisuje, kar je ravnokar doživel.

»Nič ne marja, ga tolaži prijatelj, glavno je, da Netti ve, kaj hoče, pa bo vse dobro! — — —

Minili so meseci. Vinjete »Tisoč in ena noč« so vzbujale v umetniških krogih splošno pozornost. V Weimarju je pisal Goethe slednje kritiko:

Prijatelj umetnosti zagleda tukaj nena-vadne naslovne liste, ki jih je risal gospod pl. Schwind iz Wiena. Morda bo težko, na kratko opisati dobre strani teh del... Kako je znabiti mnogovrstno pestra tisoč in ena noč, tako presenetijo tudi ti listi, menjajo se, zgoščeni brez zmešnjave, zagonetni toda jasni, baročni po smislu, fantastični brez karikatur, čudni in okusni, povsem originalni, tako da ne poznamo kaj sličnega ne po tvarini ne po obdelavi.

In vendar zmagajo sorodniki

Ali ne pomeni ta kritika olimpijca nezlishan uspeh? Schwindu žari obraz v veselju, ko pokaže svoji Netti to oceno. Tudi Netti je iskreno navdušena. Sedaj se bo pač kmalu občutil tudi gospodarski razmah.

Pa Schwindov gospodarski položaj se niti malo ne spremeni. Slikati mora novotna voščila in navadne slikanice, da lah-

ko bedno živetari. Slepko prej se na »Majepartusovem gradu« boje »palčkov« in dovolj pogosto ne ve, tako kakor njegov prijatelj Schubert ne, od kod bi jemal najpotrebnejše za življenje.

Tekom let pa sorodniki pologoma zmečajo Netti. Na da bi se tega Netti prav zavedala, se navadi gledati »revnega slikarja« z drugačnimi očmi. Vedno pogosteje ga žali s porogljivimi opazkami, vedno redkeje ga bodri v njegovem težkem boju, vedno manj ji ugaja miljé, v katerem on živi.

Schwind čuti vse to instiktivno. Kakor obupanec se bori za Nettino ljubezen. Poskuša, prepričati jo z dolgimi govorji, da je njegov položaj še poln upanja, prosi, molečuje in se joče v globoki boli. Toda ne more držati dekleta, ki se mu vedno bolj odmika.

Ko se pridružijo temu še različnosti menja glede vere, jo končno odveže od njene obljube.

Ves zbegan tava po ulicah Wiena. Zdi se mu, kakor da je njegova duša zgubila ves zanos. In ko mu potem smrt ugrabi najboljšega prijatelja Schuberta, ga ne drži nič več v Wienu. V Münchenu ga sicer tudi še čaka precej bednih let, toda ko mu končno le postavijo velike naloge v njegovi umetnosti, se pokaže pravega moža in sedaj se začne njegova strma pot navzgor do priznana največje slikarja nemške romantične. In kakor je prorokoval v svoji sliki »Čudežna svetnica«, se je njegova ljuba iz mladosti gotovo še bridko kesala, da se mu je izeverila kot sobojevnica.

KONEC

Im Brennpunkt des Tages

V žarišču dneva

Ab 20. September neue Reisemarken

Nove potovalne nakaznice od 20. septembra Die geltenden Reise- und Gaststättenmarken sowie die entsprechenden Lebensmittelmarken für Sonderzutellungen treten gemäß ihrem Aufdruck mit dem 30. September außer Kraft. Mit Beginn der 54. Zuteilungsperiode werden neue Reise- und Gaststättenmarken sowie neue Lebensmittelmarken für Brot, Fleisch, Butter usw. ausgegeben, die ab 20. September zum Einkauf berechtigen und deren Gültigkeit gemäß dem Aufdruck bis zum 6. Februar 1944 befristet ist.

125 g Käse-Sonderzuteilung

Posebna dodelitev 125 g sira

Nach den bisherigen Ankündigungen sollte in der nächsten Zuteilungsperiode eine Sonderzuteilung von mindestens 62,5 g Käse erfolgen. Da die Versorgungslage es möglich macht, über diese Menge hinauszugehen, wird die Höhe der Sonderzuteilung in der 54. Zuteilungsperiode auf 125 g Käse festgesetzt. Sie wird auf den F-Abschnitt der Reichsfettkarten abgegeben, ferner auf die Wochenkarten für ausländische Zivilarbeiter und die Reichsfettkarten der Selbstversorger SV 1, SV 3 und SV 5.

Aßlinger pevska zveza v Villachu

Dne 20. maja pride v Villach Aßlinger Sängerkameradschaft, in priredi zvečer zbor, koncert v veliki dvorani KdF. Ko se je pred dvema letoma Izvršila priključitev Gorenjske Gau Kärntn, se je v mestu Aßlinger razvilo živahno življenje tudi na prosvetnem podluju. Tako se je takrat ustanovil moški zbor Aßlinger Sängerkameradschaft, kateremu je bila botra Villacher Sängerkunst, Aßlingeršku društvo predseduje pričadni društveni vodja dr. Klein. Izvršujoči člani so večinoma delavci, Zbor je pod vodstvom svojega spretnega zborovodja R. Ulag a že danes, po komaj poldružetnem delovanju dosegel pozornost vzbujajoč glasbeno stopnjo. Spremljanje posameznih zborov po orkestru vrši lastni društveni orkester.

Dan Hitler Jugenda v Kainburgu

Kulturstellenleiter Obergefolgschaftsführer dr. Koschier, Bannmeißelführerin Fürst, in Stammführer K. Bannführer Ebner, so pred kratkim povabil nemške nameščence na Gorenjskem k »Dnevu Hitler Jugenda«, ki ga je priredil NSDAP-Hitler Jugend-Bann Kainburg. Budillo, ki ga je priredila Spiel- und Sing-scharr der HJ, je uvedlo ta slavnostni dan. Na dvorišču nove šole se je vršila jutranja slavnost. V posameznih dvoranah nove šole so potem zasedali HJ-Führer in Führerinnen. Mlado-moštvo Führerjev je bilo v raznih predavanjih izolano in mu je bilo predčeno, da mora HJ-Führerschaft služiti nemškemu narodu in pomagati vzgajati nemški narod. Skrb za izbrano vzgojo nemške mladine je tesno povezana z interesacijami. Hitler Jugend mora biti vedno zgodna in vedno pripravljena za službo. Razgovarjali so se še o splošnih vprašanjih in načilih HJ in s pobudo, ki je pozvala Führerje v Führerinnen še k večjim storitvam, je bilo zaključeno zasedanje Führerjev. Popoldan je bil namenjen veselemu dejanju in nehanju mladine. Učiteljske v Kainburgu in Wald an der Sawe sta priredila na športnem igrišču pomladansko slavljenje, ki je vsem udeležencem močno ugajalo.

V stvari pokojnega očeta . . .

Balthasar, ki je nekje v gozdnu delal pri koči, je dobil brzovajko, v kateri ga pozivajo, naj čimprej pride v bližnje okrožno mesto. Balthasar je po naravi imel majhno postavo in nasprotju s svojim pokojnim očetom, ki je imel znamenito velikost. Cudil se je nekajen nenačudni formulaciji uradnega poziva, toda po dveh dneh je stopil v sodino pisarno v takšni obliki, da so navzoči gospodje kar zmajevalli z glavami. Njegove noge so tičale v močnih usnjih škorjinah, v katerih je komaj imel kakšno oporo, hlače si je spel z veliko zaponko, da so potem še nekako ustrezale obsegu njegovega mršavega telesa, rukavji so bili tako dolgi, da se prstov ni moglo videti.

Sodni svetnik je premeril komično in čudno postavo od nog do glave in vprašal: »Povejte mi vendar, ali nimate nobene druge obleke?« »Pač, pač, gospod svetnik, toda v brzovajki je bilo vendar pisano

Aus dem Kreise Radmannsdorf

Radmannsdorf. (Zborovanje v zgajitev.) Odsek II je pred kratkim zboroval v Leesu; Pg. Reinisch je pozdravil Kreisleiterjevega poverjenika Kreisschulraita Pg. Ernst Koeniga. Govorili so: tovaris Reinisch o vzhodni politiki, tovaris Janach o jezikoslovstvu in jezikovnem pouku po novih smernicah in tovaris Zherne o nemštvu v inozemstvu. Nazadnje je govoril Kreisschulrat Ernst Koenig o raznih poklicnih, soških in vzgojnih vprašanjih, predvsem o svojih izkuštivih pri pregledih šol, nakar je sledila živahná debata.

Habern. (Kuharski tečaj NS-Frauenfachte.) Pred kratkim se je vršil v Ortsgruppe Habern prav dobro obiskan kuharski tečaj za NS-Frauenfachte, ki ga je izvedla gdčna Pernitsch iz Radmannsdorfa. Udeleželke tečaja so se za stvar zelo zanimali.

Asling. (Zborovanje.) Pred kratkim se je vršilo v strankinem domu zborovanje NSDAP, kot govornik je nastopil Pg. dr. Klein, ki je številnim rojakom obrazložil sodobne probleme.

Asling. (Veliki koncert pevskega tovaristva.) Pred kratkim je priredila Sängerkameradschaft Asling v strankinem domu ob sodelovanju orkestra DAF družbe KIG velik pomladanski koncert. Predvajani so bili zbori z orkestrom, moški zbori in pesmi okteta iz Aslinga in Jauerburga. Zbori »Ob lepi modri Donavie in »Fridericus Rex« in celo vrsta lepih starih narodnih pesmi, da naveemo le nekaj točk iz pestrega in dobro sestavljenega programa, so si stekli obilno priznanja. Zborovodja Ulaga je vedel koncert s finim muzikalnim obutkom.

Asling. (Razgovor Dienststellenleiterjev.) Pred kratkim je imel uradni predstojnik Reichsbahn-Betriebsamta Asling-Sawe dipl. ing. Josef Dultinger v kolodvorski učilnici razgovor z Dienststellenleiterji. Dal je vsem Dienststellenleiterjem na Gorenjskem smernice za bodočo dobo. Razpravljali so o splošnih in o krajevnih zadevah in so imeli Dienststellenleiterji priliko, da so iznesli svoje želje. H koncu se je Reichsbahnrat

dipl. ing. Josef Dultinger zahvalil vsem Dienststellenleiterjem za dobro sodelovanje.

Neumarkti. (Singschar Neumarkti je prva.) BDM-Singschar Neumarkti, ki se je v zadnjih mesecih že ponovno pokazala pri slavnosti v Neumarktu in oskrbi lazareta v Gallenfelsu, se je udeležila tekmovalja, ki so jih imela singscharen kärntnerske dežele v Villachu. Pri tem je kot najboljša gorenjska pevska skupina dobila prvo nagrado in bo v priznanje nastopila tekom leta v Altgauu Kärnten.

Kreis Stein

Hart. (Novižetveni otroški vrtec.) Pred kratkim so v Hartu otvorili žeteni otroški vrtec v prostorih gostilne Juvan. Sprejetih je bilo 56 otrok. Kmečko prebivalstvo najprisraneje pozdravlja to napravo NSV.

Kreis Krainburg

Krainburg-Wart. (Koncert.) Pred kratkim se je v kinski dvorani vršila prireditev s koncertom in petjem pod geslom »Vsakemu nekaj.« Sodelovali so gospodiča Mang, sopran, gospodje Brauch, tenor, Brunner, bariton,

V najkrajšem času poziv hišnih uslužbencev

Natančnejša navodila Izdana — Pregled gospodinjstev po dveh skupinah

Gledo prijave dolžnosti gospodinjstev, ki zaposlujejo hišne uslužbence, je der Generalbevollmächtigte für den Arbeitsamtssatz (glavni poverjenik za delovno službo) dal Arbeitsamt (delovnim uradom) natančnejše navodila. Po teh stopi prijavnih dolžnosti v vsakem kraju v veljavo s pozivom pristojnega Arbeitsamta. Poziv gospodinjstv se vrši v sledečem vrstnem redu: 1. gospodinjstva: a) v katerih je gospodinja dolžna prijaviti po določilih o zglasilini dolžnosti za naloge državne brambe; b) gospodinjstva brez žena; 2. gospodinjstva, v katerih gospodinja ni dolžna prijaviti za naloge državne brambe: a) ki zaposlujejo več ko eno gospodinjsko moč, b) ki zaposlujejo eno gospodinjsko moč in ki nimajo nobenih takih otrok, da bi obiskovali kakšno splošno izobraževalno šolo, ali kjer otroci še niso šoloobvezni. Prvi poziv se je nadelati v kratkem.

Kot gospodinjske moči v smislu zglasilne dolžnosti veljajo tudi inozemski hišni uslužbenci, kar tudi vsi v gospodinjstvu delujoci nameščenci, ki opravljajo hišna dela stalno najmanj dvanajst ur na teden, torej dnevne uslužbenke, poldnevne uslužbenke, po urah zapbrane, domače hčerke in družabnice, gospodinje in vse z nego otrok zaposlene.

Glavni poverjenik ne želi okorele in šematične izvedbe te akcije, ampak preskušno vsega poedinca primera po Arbeitsamt, ki bo na podlagi podatkov izdal svojo odločbo. Če so med gospodinjstvi, ki se naj najprej pregledajo, navedena tudi gospodinjstva brez žen, je vzrok temu, da v gospodinjstvih brez žen zaposlene gospodinjske moči po zglasilni dolžnosti ni bilo treba prijaviti, a se tudi tukaj hode preskušti, če ne bi kake žene v danem primeru ravno tako, kakor zakonske žene brez otrok in take, ki se lahko oddalijo, mogle še opravljati nadaljnje službe poleg gospodinjstva. Samo po sebi se razume, da bodo obstoječa službenca razmerja razveljavljena v okviru nujnih potreb. Pred odločbo bosta zaslužana gospodar in dotična hišna po-močnica.

Tschetschnig, gosp. na klavirju Nogler, nadalje trio z dr. Chrobatom, čelo, Ausenig, gosp. gospodiča Mang, klavir. Vmesene melodije godbe Kdf iz Kainburga, ki jo je vedel kapelnik Lippard, so dali prireditvi obeležje. Arije iz opere in operet so se menjavale v pestrem sporednu. Vse, kar se je nudilo, je kazalo visoko znanje in je bilo sprejeti s ploskanjem. Cisti dobček prireditve bo popolnoma odkazan nemškemu redčemu križu.

Laak. (Javno zborovanje.) Kreisleiter Kuss je govoril na dobro obiskanem zborovanju v kinski dvorani o sodobnih vprašanjih in o zadevah, ki se tičejo mesta Laak. Pesmi, ki jih je pod vodstvom svoje Führerin Urschitz zapela Singschar međanske Šole v Laaku, so dale prireditvi obeležje. S počastitvijo Führerja, ki se je začela s troglasnim zborom: »Gospod Bod pomagaj Führerje, je Ortsgruppenleiter Emberger zaključil manifestacijo.

Zwischenwässern. (Tečaj za nego dojenčkov.) V zdravstvenem domu se vrši vsak teden tečaj za nego dojenčkov. V kratkem bodo uvedena vaskotedska posvetovanja za živanje, h katerim so vabljene vse žene in dekleta Ortsgruppe.

Höflein. (Zborovanje gozdnih posestnikov.) Te dni se je pod vodstvom okrožnega gozdarja Martina Grindhamerja vršilo v strankinem domu zborovanje gozdnih posestnikov, ki so se razgovarjali o nakladi lesa.

In sodne dvorane

Poštné zavoje je oplenil

Sondergericht des Landgerichtes (izjemno sodišče dejelnega sodišča, v Klagenfurtu je odsodilo na pet let ječe 24 let starega, v Senitschnu (Kreis Kainburg) rojenega Alfonza Ribnikarja zaradi zločinstva tatvine v zvezi z uredbo o narodnih škodljivcih. Ribnikar je kot vofer poštnega avtomobila pri poštnem uradu v Wolfsbergu odpri najmanj štiri zavoje, ki so bili namenjeni vojnim ujetnikom, in si prilastil njih vsebine. Iz deset nadaljnih poštih zavojev je poleg drugih redi ukral najmanj 3000 cigaret.

Tabela je ostala nespremenjena. Veldes, ki je preteklo nedeljo s 6:2 zmagal nad Hakenfeldom v prijetljivi tekmi, in ne zgubil s 5:2, kot je bilo pomotno objavljeno, je imel to nedeljo v gosteh moštvo Villacha. Po trdi borbi je VSV komaj s temim rezultatom 3:2 (1:1) izšel iz boja kot zmagovalec. Veldes razpolaga z dobrim moštvom in bo v pokalem tekmuvenju še marsikom trd oreh.

Mladina Aslinga je nastopila v Klagenfurtu proti mladini KACa. Domaci so zmagali s 6:2. V okviru Kdf.-se je vršila preteklo soboto v Aslingu prijetljiva nogometna tekma med obrati KIG, in sicer je nastopil železnički oddelek proti vartinarni. Tekma se je končala neodločeno z 1:1.

Aslingška igralca namiznega tenisa, Knifitz in Strumbi sta odpotovala na nemško državno prvenstvo v Breslavo. Poleg obeh igračev pa bo Aslinger Sportgemeinschaft v teku prihodnjih dni odpola na državno prvenstvo tudi oba prvorazredna boksa Supana in Balocha.

Nogometna tekma HJ v Schwarzenburgu

Pred kratkim se je vršila v Schwarzenburgu na Gorenjskem predtekma za Bannmeisterschaft v Banni Stein. Sodniku Armin Müllerju sta se predstavili moštva iz Schwarzenburga in Steina. Telešno močnejše moštvo iz Steina, ki je znalo tudi odlično podajati, si je izvojovalo zasluzeno zmago s 6:1.

3,3 milijoni pri sportnem apelu 1942

Naraščajoči pomen, ki ga dosegajo od leta po Sportamtui der NS-Gemeinschaft Kraft durch Freude in Deutsche Arbeitsfront izvedeni športni apel obratov, pojasnjuje sedaj ugotovljene lanske številke udeležencev. V tretjem vojnem letu 1942. se je udeležilo treh prireditiv športnega apela — pomladanskoga teka, poletnega športnega dneva in tekme moštva — vsega skupaj 3.343.131 tvořilih nemških mož in žen. Pri tem milijonskem številu so bili udeleženi može s 67,65 od sto in ženske z 32,85 od sto.

Malte gospodarske novice

Letina v Romuniji kaže dobro

Kakor se poda iz informacij ministerstva za kmetijstvo, kaže letina v Romuniji dobro. Pomladinski obdelovalni načrt je bil skoraj dočela izvršen, posebno glede koruze, solnic in sladkorne pese. Dočim pri konopji in lanu še niso mogli popolnoma obdelati predpisanih površin. Setev bombaž in riža je tačas še v teku. Po vsej državi je dežavno in hladno vreme, ki je zelo ugodno.

Diplom.-Optiker C. KRONFUSS

Klagenfurt, Bahnhofstraße 15

bis auf weiteres jeden Vormittag geschlossen

17. Ich habe mich gut erholt. — Dobro sem se popravil (si opomogel).
18. Gestatten Sie, daß ich mich vorstelle! — Dovolite, da se predstavim!
19. Es freut mich, Ihre Bekanntschaft zu machen! — Veseli me, da se z vami seznamim!
20. Ich freue mich, Sie kennenzulernen! — Veseli me, da vas spoznam!
21. Ich habe schon oft von Ihnen gehört! — Ze mnogokrat sem slišal o vas!
22. Wenn ich nicht irre . . . — Če se ne motim . . .
23. Ich erinnere mich sehr genau daran — Spominjam se tega zelo natančno.
24. Ich möchte Ihnen etwas sagen! — Rad bi vam nekaj rekel!
25. Meinen Sie das im Ernst? — Ali mislite to zares?
26. Was soll das heißen? — Kaj pomeni to?
27. Das kann schon stimmen! — To je verjetno, to utegne biti resnično.
28. Stimmt das? — Je li to v redu?

29. Wie ist sowas möglich? — Kako je kaj takega mogoče?
30. Wer hätte das gedacht! — Kdo bi si to mislil!
31. Kümmern Sie sich nicht darum! — Ne brigajte se za to!
32. Um so besser! — Tem bolje!
33. Das schadet nichts! — To nič ne dé, to nič ne škoduje!
34. Paßt Ihnen etwas nicht? — Ali vam kaj ne ugaja (prija)?
35. Ist es Ihnen recht? — Ali vam je prav tako?
36. Hoffen wir, daß nichts dazwischenkommt! — Upajmo, da ne pride nič vmes!
37. Wo werden wir uns treffen? — Kje se najdemo (dobimo)?
38. Haben Sie etwas dagegen? — Ali imate kaj proti temu?
39. Ich bin eben angekommen! — Ravnar-kar sem prišel(-a).
40. Mir fällt ein Stein von Herzen! — Kam men se mi je odvalil od srca!

Dr. F. J. Lukas

Deutsch methodisch und praktisch

178. STUNDE

Was wir immer wieder hören

1. Ich helfe mir, so gut ich kann. — Pomagam si, kakor vem in znam.
2. Lassen Sie mich ausreden! — Dajte, da vam povem!
3. Ich bin sprachlos! — Sapo mi je zapislo!
4. Reden Sie keinen Unsinn! — Ne govorite neumnosti!
5. Ich möchte Sie um eine Auskunft bitten! — Prosil(-a) bi Vas za neko pojasnilo!
6. Mir liegt diese Sache sehr am Herzen! — Meni je zelo mnogo do tega.
7. Wiederholen Sie mir alles, Wort für Wort! — Ponovite mi vse od besede do besede!

Ausschnellen! Aufbewahren!

8. Es ist mir unangenehm! — Neprijetno (neredno) mi je.
9. Sprechen wir von etwas anderem! — Govorimo o nečem drugem!
10. Wir gerieten in einen Wortwechsel — Začeli smo se pričati.
11. Auf Ehrenwort! — Častna beseda!
12. Ich nehme Sie beim Wort! — Opozaram vas na dano objubo!
13. Darf ich Sie fragen, ob . . . — Ali smem vprašati, če . . .
14. Seien Sie so freundlich! — Bodite tako prijazni!
15. Das ist eine schöne Überraschung! — To je lepo presenečenje! Sedaj pa imamo!
16. Sie sehen blühend aus! — Sijajen si videti, na oči si sijajen.

Beim Händewaschen stets die Ärmel ausklempern. Das hält die Manschetten länger sauber.

Ziehen Sie bei Schmutzarbeiten einen alten Kittel an.

Ziehen Sie abends „für zu Hause“ ein altes, dunkelfarbige Hemd an.

Putzen Sie Ihre Stiefel, bevor Sie das Oberhemd anziehen.

Auch das Oberhemd macht heute Überstunden!

Wir wechseln es etwas weniger oft, als wir dies vor früher gewöhnt sind, und schon haben wir eine Menge Waschmittel gespart und außerdem das „punkteteure“ Hemd geschont, das vom allzu häufigen Waschen ja auch nicht besser wird. Natürlich darf das Hemd durch das längere Tragen nicht schmutziger werden. Mehr Schmutz in der Wäsche verbraucht mehr Seife, wir hätten also kaum gespart. Beherzigen wir darum, was unsere Bilder zeigen. Die Seifenkarte dankt es uns.

Ausfuhr von Lebensmitteln aus den besetzten Gebieten
Kärntens und Krains

Nach der 38. Anordnung des Chefs der Zivilverwaltung vom 29. IV. 1943 ist die Ausfuhr von Lebensmitteln jeder Art im Post- oder Bahnversand sowie im Reiseverkehr aus den besetzten Gebieten Kärntens und Krains ins Ausland (z. B. nach Unterkrain, Laibach) soweit die mitgeführten Lebensmittel nicht als Reiseproviant anzusehen sind, nur mit Genehmigung des Beauftragten des Chefs der Zivilverwaltung, Abtg. Ernährung und Landwirtschaft, zulässig.

Eine Übertretung dieser Anordnung wird mit Geld- oder mit Freiheitsstrafen in unbeschränkter Höhe geahndet.

Krainburg, den 20. Mai 1943.

gez. Mörth.

Izvoz živil iz zasedenega ozemlja Kärnten in Krain.

Po 38. odredbi šefa civilne uprave z dne 29. IV. 1943 je izvoz živil vsake vrste po pošti ali železnici, kakor tudi v potrem prometu, iz zasedenega ozemlja Kärnten in Krain v inozemstvo (n. pr. na Dolenjsko — Ljubljana) v kolikor se s seboj vzeta živila ne smatrajo kot potni živež — dopusten le z dovoljenjem (odobritvijo) zastopnika šefa civilne uprave, za prehrano in kmetijstvo.

Prestopek te odredbe se kaznuje z globo ali s prostostno kaznijo v neomejeni višini.

Gegen Einkaufsscheine.

Sperrplatten: Buche, Fichte, Panelplatten - Eichsfelder Sperrtüren.

Ohne Einkaufsschein.

Furniere 0.8 bis 3 mm inländische und ausländische Herkunft für außen und innen.

HANS TRANINGER

Klagenfurt, Völkermarkter Straße - Ruf 1595

Opuščene
lovarne

Uporabne stroje

kupi

KURT FRICK

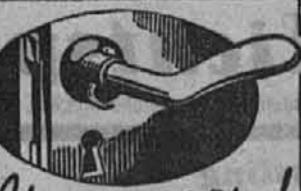
Klagenfurt

Salmstraße

Fernruf 1486

Wirtschaftsschule in Krainburg

Mit dem 1. Juni 1943 wird in Krainburg eine zweiklassige Wirtschaftsschule (Handelsschule) eröffnet, in die Schüler und Schülerinnen aufgenommen werden, die mindestens drei Klassen einer Hauptschule (Bürgerschule) oder Oberschule oder die Volksschule bis zur 7. Stufe mit gutem Erfolg besucht haben. Die schriftliche oder mündliche Anmeldung, bei der die letzten Schulzeugnisse vorzulegen sind, hat ehestens bei der Leitung der Wirtschaftsschule (Berufsschule) zu erfolgen, da nur eine beschränkte Anzahl von Schülern aufgenommen werden kann. — Sprechstunden: Montag, Mittwoch von 14 bis 16 Uhr und Freitag von 9 bis 12 Uhr in der Leitung der Berufsschule.

Ein Nagel ist kein Niet. Solche Puschereien sind die Ursache vieler Verletzungen, die gerade heute vermieden werden müssen. Wenn Sie sich aber trotzdem mal eine Arbeitsschramme holen, dann gleich ein Wundpflaster auflegen.

TraumaPlast

Carl Blank, Verbandpflasterfabrik Bonn/Rh.

Gut rasiert -
gut gelaunt

Sorgfältiges Abtrocknen
der Klinge — am besten mit
weichem Papier — gleich
nach dem Rasieren erhält
die Schnittfähigkeit.

BEKANNTMACHUNG

Kärntnerische Landes-Brandschaden-Versicherungs-Anstalt, Klagenfurt

Alter Platz Nr. 30 · Telefon Nr. 1846, 1847

Geschäftsführer in Oberkrain und Mießtal

Versicherungszweige: Feuer-, Einbruch-, Diebstahl-, Verbundene Hausrat-, Glas- und Glockenbruch-Versicherungen

BEZIRK KRAINBURG:

Für die Gemeinden:
Za občine: Flödnig, St. Georgen, Höflein, Krainburg, Mautschitsch, Naklas, Predassei, Seeland, Wessnitz, Zirklach

Für die Gemeinde:
Za občino: Gallenfels

Anton Oraschen in Krainburg, Veldeser Straße 11

Josef Sitar, Tischlermeister in Heiligenkreuz 23

Für die Gemeinden: Wocheiner-Felstritz, Wocheiner-Mitterdorf

Za občine: Aßling, Lengenfeld

Johann Arch, Kerschdorf 51, Post Mitterdorf

Johann Widmar Werksarbeiter I. R., Aßling, Klaunerstraße 7

BEZIRK LAAK A. D. Z.:

Für die Gemeinden:
Za občine: Afriach, Eismern, Laak a. d. Z. (mit Ausnahme der Orte: Draga, Godeschitz, Oberdorf, Pungert, Rattendorf, Zauchen), Pölland, Saffnitz, Schwarzenberg, Selzach, Zarz

Für die Gemeinden:
Za občine: Osslitz, Sairach, Tratten

Franz Aubel, Grenze Nr. 4, Post: Laak a. d. Zaier

Andreas Naglitsch, Selo Nr. 20, Post: Sairach

Für die Gemeinden: Aich, Domschale, Jauchen, Lusttal, Podgoritz

Za občine: Kraxen, Lukowitz

Karl Durjava Eisenbahngestellter in Domschale, Taborstraße 20

Josef Posnitsch, Landwirt in Gradišče Nr. 16, Post: Lukowitz

BEZIRK LITTAI:

Für die Gemeinden:
Za občine: Kressnitz, Littai, St. Martin bei Littai, Trebeleu, Waatsch

Für die Gemeinde:
Za občino: Weintal

Johann Anschel, Littai Nr. 78, Post: Littai

Karl Durjava, Eisenbahngestellter in Domschale, Taborstraße 20

Für die Gemeinden: Glogowitz

Za občine: Holm-Radomle, St. Martin i. Tuchein, Möttig, Obertucheln, Selo, Stein Steiner-Felstritz, Zell bei Stein

Josef Mulej, Kaufmann in Mannsburg Nr. 52, Post: Mannsburg

Josef Kern, Landwirt in Klanz Nr. 52, Post: Kommenda

August Mejatsch, Stein, Adolf-Hitler-Platz 80

BEZIRK NEUMARKTL:

Für die Gemeinden:
Za občine: St. Anna, Heiligenkreuz, Kajer, St. Katharina, Neumarktl

Josef Sitar, Tischlermeister in Heiligenkreuz 23

Für die Gemeinde: Gutenstein

Za občino: Rudolf Vaupotitsch, Velde-Burg 211

Lorenz Krivograd, Schnedermester in Gutenstein Nr. 115

BEZIRK RADMANNSDORF:

Für die Gemeinden:
Za občine: Bressnitz, Göriach, Reifen, Veldes, Vigau

Für die Gemeinden:
Za občino: Habern, Kropp

Für die Gemeinden:
Za občino: Breslach, Lees, Radmannsdorf, Steinbichl

Rudolf Vaupotitsch, Velde-Burg 211

Anton Oraschen Krainburg, Veldeser Straße 11

Anton Fister, Sparkassenbeamter I. R., Radmannsdorf Nr. 112

Für die Gemeinden: Mieß, Schwarzenbach

Za občino: Unterdrauburg

Für die Gemeinde: Právali

Za občino: Lorenz Markowitz, Gendarmerie-Wachtmeister I. R., Schwarzenbach 50

Josef Werhounig, Zimmermann in Dobrawa Nr. 16

unbesetzt

Die Versicherungsnehmer werden aufgefordert, bei Umstellung ihre noch auf Dinar lautende Polizzen sowie bei Neuordnung ihrer Versicherungen wie: Neuversicherungen, Nachversicherungen oder Erhöhungen sich an die zuständigen Geschäftsführer zu wenden.

Zavarovane osebe se pozivajo, da se obrnejo pri prevedbi svojih še na dinarje glasečih se polic kakor tudi pri novi uređitvi svojih zavarovanj na pr. novih zavarovanj, dodatnih zavarovanj ali zvišanj na pristojne poslovodje.

